

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

L'activitat comercial ha estat un factor determinant en la configuració dels pobles i ciutats de Catalunya, i el seu emplaçament ha acabat incidint en l'ordenació física del territori. L'exercici i la implantació de l'activitat comercial han estat condicionats, històricament, per criteris d'ordenació pensats per a satisfer les necessitats de proveïment de la població, però també per a protegir l'entorn urbà, el dinamisme i la cohesió social. El desenvolupament de pobles i ciutats s'ha dut a terme, majoritàriament, d'una manera compacta i socialment cohesionada, afavorint l'autosuficiència, evitant desplaçaments innecessaris i permetent de satisfer les necessitats de consum d'una manera sostenible, combinant d'una manera harmònica i integrada l'ús residencial amb les activitats comercials i de prestació de serveis. Tanmateix, en els darrers anys, s'ha permès la instal·lació de centres comercials fora dels centres de les ciutats, la qual cosa ha generat un model dual que cal equilibrar per a no generar greuges amb el comerç mediterrani i de proximitat que tan important és amb relació a la cohesió i la convivència a les ciutats.

Aquesta convivència entre l'activitat comercial, la prestació de serveis i l'ús residencial del sòl, que s'ha esdevingut d'una manera espontània bàsicament en les poblacions mediterrànies del sud d'Europa, actualment és considerada la millor opció per als ciutadans, atès que permet d'adoptar criteris de gestió urbana sostenible en què el sòl és tractat com un recurs limitat que s'ha d'explotar de la manera més eficient possible per a estalviar recursos i evitar efectes nocius indesitjables per al medi ambient.

Aquesta realitat, que afavoreix la compacitat dels pobles i ciutats, és precisament la que plantegen, defensen i adopten els representants dels diferents estats de la Unió Europea en l'Estratègia territorial europea per a un desenvolupament equilibrat i sostenible, que ja reconeix la necessitat d'exercir un control sobre l'expansió territorial urbana indiscriminada per a poder garantir el creixement sostenible de les ciutats en un futur.

El conjunt de la normativa en matèria de comerç a Catalunya és fruit d'aquest model, que evidencia i posa en relleu la íntima relació existent entre la implantació i l'exercici de l'activitat comercial o de prestació de determinats serveis i la mobilitat i la planificació urbanística sostenibles, però que no ha estat suficient per a evitar la dispersió d'una part important dels establiments de gran superfície fora dels nuclis urbans. Aquesta normativa s'ha anat elaborant en virtut dels títols competencials reconeguts primer per l'article 12.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 1978 i després per l'article 121 de l'Estatut del 2006, interpretats d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional i desplegats en sintonia amb el marc establert per l'exhaustiu cos normatiu de la Unió Europea, que, de manera directa o indirecta, té incidència en la regulació d'aquesta activitat tan transcendent des del punt de vista econòmic, social, mediambiental i de protecció de l'entorn urbà.

Aquesta llei de comerç, serveis i fires i el Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, són la base de l'ordenació comercial a Catalunya. El concepte de «trama urbana consolidada», regulat pel Decret llei, impulsa un model d'urbanisme comercial basat en l'ocupació i la utilització

CVE-DOGC-A-17213109-2017

racional del territori, que permet un desenvolupament sostenible i evita la dispersió per a reduir la mobilitat i evitar desplaçaments innecessaris que incrementen la contaminació atmosfèrica, provocada tant pel trànsit inherent a la implantació d'un determinat tipus d'establiments comercials com per la congestió de les infraestructures públiques. En aquest sentit, cal destacar la incidència de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea del 24 de març de 2011, que considera que la localització dels equipaments comercials en la trama urbana consolidada d'un municipi és una mesura adequada, que té una justificació motivada i proporcionada en l'existència de raons imperioses d'interès general, com la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà, l'ordenació del territori, la mobilitat i la conservació del patrimoni historicoartístic, entre d'altres. Per aquest motiu, s'ha de moderar el consum del sòl, promoure'n la utilització racional i fomentar, directament o indirectament, la utilització eficient de les àrees urbanes i, si escau, la renovació i la rehabilitació dels teixits urbans, de manera que la demanda de més espai per a l'habitatge i les activitats econòmiques correspongui només a la part que no pugui tenir cabuda en les àrees urbanes existents. Convé fer notar que no solament s'explota el sòl que ocupa l'espai construït, sinó que el creixement discontinu de la trama urbana també fragmenta el sòl i genera espais lliures fortament devaluats, d'escàs valor ecològic, productiu i paisatgístic.

En els darrers anys de la crisi econòmica iniciada l'any 2008, el sector comercial n'ha patit molt els efectes: milers d'establiments han tancat i s'ha destruït un gran nombre de llocs de treball. A aquesta greu situació se sumen altres elements que plantegen importants reptes per al sector: els nous hàbits de consum, la venda en línia, els nous formats comercials o el turisme de compres. Actualment, pren protagonisme l'experiència de la compra com l'element clau a tenir en compte a l'hora d'oferir productes o serveis i de consumir. L'experiència se centra en la persona i aquesta realitat comporta reptes que cal abordar d'una manera valenta i que afecten clarament la formació dels professionals i la innovació.

II

La dispersió del conjunt de disposicions vigents que regulen l'activitat comercial, l'antiguitat d'algunes d'aquestes disposicions, i també la materialització de noves iniciatives econòmiques i empresarials en l'àmbit de la distribució comercial i la prestació de serveis aconsellen de remodelar i compilar en dos textos normatius –aquesta llei i la llei d'equipaments comercials– tota la legislació vigent, mantenint els trets fonamentals del nostre model comercial mediterrani –concentració, diversitat i singularitat–, en plena sintonia amb les declaracions programàtiques de la Unió Europea en matèria d'urbanisme comercial, i d'acord amb el conjunt de raons imperioses d'interès general que les sustenten, sense perdre de vista la necessària simplificació que ha d'inspirar l'accés i l'exercici de qualsevol activitat econòmica.

Dins d'aquest context de model comercial, aquesta llei de comerç, serveis i fires, que representa la consolidació d'un marc normatiu orientat a la preservació de les bones pràctiques comercials al servei d'una competència lliure i lleial, compleix sis objectius principals.

El primer objectiu de la llei és compilar en un sol text la legislació vigent en matèria de comerç i fires que actualment es troba dispersa: la regulació general del comerç interior, els horaris comercials i les activitats fires.

La llei reuneix en un sol text les disposicions del text refós sobre comerç interior dels preceptes de la llei 1/1983, del 18 de febrer, i de la llei 23/1991, del 29 de novembre, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març; les de la llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials; les de la llei 8/1994, del 25 de maig, d'activitats fires, i les disposicions de la llei 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.

També és objecte d'aquesta compilació la llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, que manté la seva vigència en l'àmbit del comerç, atès que estableix determinades infraccions i s'aplica supletòriament en els àmbits regulats pel text refós sobre comerç interior, aprovat pel Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, i per la llei 3/2014, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció, i que, fins al moment de l'entrada en vigor de la present llei, ha estat la disposició que ha donat suport legal als procediments sancionadors incoats per incompliment del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

La integració d'aquestes normes essencials en un sol text legal ha de contribuir a reforçar la seguretat jurídica dels operadors comercials i dels operadors dedicats a la prestació de serveis, i a evitar també les discordances i les contradiccions pròpies de la dispersió de textos aprovats i modificats en moments i situacions molt diferents.

Aquesta compilació normativa s'ha dut a terme en virtut de les competències exclusives que els articles 121, 123 i 139 de l'Estatut reconeixen a la Generalitat en comerç i fires, defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, i artesania. En aquest mateix sentit, la norma regula la competència que les administracions locals tenen en virtut de l'article 84.2 de l'Estatut, que reconeix competències locals en matèria de comerç,

CVE-DOGC-A-17213109-2017

concretament la regulació de l'establiment d'autoritacions i promocions de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal, turístic i de foment de l'ocupació.

La Llei estableix els aspectes estructurals que vertebraren el conjunt del comerç d'acord amb el model propi de Catalunya, que es correspon amb el que impulsa la Unió Europea, de manera que la major part dels apartats són aplicables directament, llevat dels que necessiten un desplegament per reglament quan així ho indica. Per tant, el fet que la Llei relegui a l'àmbit reglamentari els aspectes més conjunturals o que depenen de situacions que poden variar fàcilment en espais breus de temps n'ha de poder facilitar l'estabilitat i el perllongament de la vigència, i garantir, per tant, la seguretat jurídica i l'assentament de bones pràctiques comercials que facilitin la lliure i lleial competència.

El segon objectiu de la Llei és millorar la regulació normativa ja existent mitjançant l'actualització, la sistematització i l'aclariment de conceptes, tenint en compte l'evolució que ha experimentat l'activitat comercial durant els darrers anys i la que es preveu que pugui experimentar en un futur immediat, i també incorporar les demandes del sector de la distribució comercial pel que fa referència a les necessitats d'ordenació per a garantir la lleial competència com a eix a l'entorn del qual ha de quedar sotmès el lliure exercici de l'activitat.

La compilació de la normativa vigent ha requerit una tasca de revisió de la regulació existent que necessàriament ha comportat una adaptació a les noves realitats en què es desenvolupa tant l'activitat comercial com la prestació de serveis. El procés de compilació ha requerit també la sistematització del conjunt de disposicions que incideixen en l'accés i l'exercici de l'activitat comercial, amb el corresponent aclariment dels diferents conceptes que formen part de les matèries que hi són inherents. Aquest aclariment dimana de l'experiència assolida en l'aplicació de les diferents normes, de la jurisprudència procedent de les diferents instàncies jurisdiccionals i en alguns casos dels convenis i acords subscrits amb el Govern de l'Estat per a l'aplicació de determinades regulacions. En concret es dibuixen amb més precisió els límits que conformen l'àmbit d'aplicació de la normativa de comerç, es configuren i s'aclareixen determinats aspectes que afecten la venda no sedentària, es fixa la línia divisòria entre promocions amb finalitat incentivadora i finalitat extintiva, s'estableixen els criteris que defineixen el trencament d'estocs, i també els criteris d'aplicació del control sobre la prohibició de la venda a pèrdua.

En aquest sentit, cal remarcar que s'han actualitzat determinats aspectes de la regulació vigent per a adaptar-los a les noves necessitats d'ordenació del sector, com és el cas de les condicions d'accés, exercici i cessament de l'activitat comercial; la introducció d'elements destinats a la professionalització dels que exerceixen l'activitat comercial; la previsió de la utilització de mecanismes polivalents que permetin disposar d'un cens feient del teixit comercial de Catalunya, de manera que pugui formar part de la base d'actuació de l'Administració pública; les vendes en rebaixes; la delimitació del concepte de venda de saldos, i també, entre altres aspectes, la definició del perfil dels establiments especialitzats en la venda d'excedents, coneguts com a *outlet*.

Així mateix, aquesta llei reordena i estructura els diferents apartats per a facilitar-ne la comprensió i l'aplicació, amb aspectes com la inclusió de disposicions específiques per a la definició de conceptes; la reordenació dels apartats relatius a activitats de promoció, englobant-les en dos apartats en funció de la seva finalitat –extintiva o incentivadora–, o la introducció d'un nou títol que relaciona les principals pràctiques prohibides o restriccions en l'activitat comercial i la prestació de serveis per la manifesta deslleialtat que comporten envers els competidors.

En conseqüència, doncs, el text d'aquesta llei conforma un marc legal que vol ésser prou flexible per a donar resposta als canvis constants que experimenta el sector del comerç i de les fires, perquè estableix uns paràmetres generals que, d'una manera ordenada i estructurada, han de permetre disposar d'una eina estable per a tots els operadors, sens perjudici del desplegament reglamentari que calgui en cada cas i en cada circumstància.

El tercer objectiu de la Llei és simplificar la regulació i reduir algunes de les càrregues administratives encara existents d'acord amb els paràmetres establerts per la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i amb les disposicions que l'han transposat a l'ordenament jurídic intern.

La simplificació de la regulació es tradueix en un marc normatiu que permet d'ampliar les possibilitats i la capacitat de decisió dels empresaris del comerç sobre aspectes que fins ara es trobaven regulats d'una manera més acotada. Aquesta flexibilitat es concreta, per exemple, en mesures com ara deixar a criteri de cada comerciant la determinació per a dur a terme qualsevol dels diferents tipus de promoció; delimitar i diferenciar l'activitat estrictament firal de les activitats comercials; eliminar el concepte difós i obsolet d'*exposició*; donar cobertura jurídica i, per tant, seguretat a les vendes promocionals amb finalitat incentivadora, o eliminar aspectes formals del marc normatiu en prendre com a referència el contingut efectiu de l'activitat que realment es duu a terme per a valorar l'adequació a la llei d'una determinada activitat comercial, que és un criteri més adequat en un sistema de control *ex post*.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

En la línia de la reducció de les càrregues administratives, cal destacar que aquesta llei elimina determinats règims d'intervenció administrativa amb la supressió de determinades comunicacions prèvies preceptives per a la realització d'algunes activitats comercials promocionals, com ara saldos i liquidacions.

El quart objectiu de la llei és incloure els serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial, llevat dels que es troben reservats a professions que requereixen una col·legiació obligatòria o les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres de naturalesa anàloga, que n'estan formalment exclosos.

D'aquesta manera, es confereix seguretat jurídica a determinats serveis que *de facto* o per inèrcia ja es troben, a la pràctica, assimilats a l'activitat comercial; és el cas dels que es duen a terme des dels àmbits municipals, com ara bugaderies, tintoreries, perruqueries, locutoris, bars i restaurants, videoclubs, cabines d'estètica o solàriums, entre d'altres.

Tanmateix, aquesta incorporació dels serveis en l'àmbit normatiu de l'activitat comercial no és completa. Així, els apartats de la llei especifiquen, en cada cas, si un servei està sotmès a la regulació de l'ordenació comercial corresponent o no ho està, en funció del nivell d'assimilació pràctica, tot i mantenir unes característiques diferenciades i una autonomia pròpia amb relació a l'activitat de compravenda de productes, llevat de quan es tracta d'una prestació complementària a l'activitat estrictament comercial.

El cinquè objectiu de la llei és regular aspectes i facilitar el desenvolupament d'instruments destinats a fomentar la professionalització del sector de l'activitat que s'exerceixi.

La llei introdueix elements que preveuen la possibilitat d'utilitzar mecanismes per a professionalitzar i posar en valor l'exercici de l'activitat comercial, la prestació de serveis, l'artesania i l'organització d'activitats firals. Així mateix, disposa que l'exercici de l'activitat necessàriament requereixi uns coneixements mínims sobre la normativa aplicable, en concordança amb el lloc que ocupa la persona en l'empresa o pel que fa a la utilització de les llengües oficials a Catalunya en l'atenció al públic, i que la implantació d'aquests coneixements mínims, indispensables per al bon exercici de l'activitat, siguin impulsats només mitjançant mesures de caràcter incentivador per l'empresari.

El sisè objectiu de la llei és l'establiment de principis i criteris que permetin d'avançar en el manteniment i la protecció de la funció de cohesió social i dinamització cultural del comerç de proximitat, en la integració de les noves formes de comerç, com el comerç electrònic, i els nous valors que s'hi poden incorporar, com el de l'economia circular, i també en el millorament de les condicions de la contractació en el sector i en la conciliació familiar.

El desplegament d'aquests principis i criteris requereix necessàriament la implicació i l'impuls de les administracions locals en l'ús de llurs competències per a fer polítiques públiques participades, compartides i territorialitzades que permetin d'aprofundir en aspectes com la reforma i la modernització de les estructures comercials, les aliances necessàries entre les diferents formes de comerç, la participació dels agents socials que intervenen en aquest sector de la vida econòmica, la defensa dels consumidors, i el respecte a la legislació europea, estatal i autonòmica en matèria d'igualtat de gènere, que obliga a la transversalització d'aquest principi en totes les àrees d'intervenció de les polítiques públiques, incloses les relacionades amb la regulació del comerç. Així com en l'aplicació d'una política pública sobre el comerç que sigui especialment favorable a la participació dels grups socioeconòmics implicats en el sector i que faci efectius els principis estatutaris de participació ciutadana, defensa dels interessos dels consumidors i audiència de les organitzacions de consumidors en la gestió dels interessos públics que els afecten directament. I en l'aplicació general dels criteris de cohesió i equilibri territorial, defensa de la ciutat compacta, proximitat i fàcil accés de l'oferta comercial per als consumidors, l'adequació de la xarxa viària i la connexió amb xarxes de transport públic, entre d'altres, per a la qual cosa aquesta llei determina el contingut mínim de la planificació comercial i urbanística.

III

Aquesta llei s'estructura en onze títols, inclòs el títol preliminar, vuitanta-cinc articles, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i set disposicions finals.

El títol preliminar està dedicat als principis rectors, la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la llei, i hi figura també una relació de definicions de termes i conceptes que apareixen en la resta de l'articulat. En aquest apartat s'especifiquen els elements que determinen l'abast de la llei, els principis en què es fonamenta i els objectius que es persegueixen d'acord amb el marc jurídic establert, tant a nivell autonòmic i estatal com de la Unió Europea.

El títol primer regula les condicions i les modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis. Aquest títol s'estructura en dos capítols. El primer capítol delimita els conceptes d'activitat comercial i prestació de

CVE-DOGC-A-17213109-2017

serveis, l'accés a aquestes activitats, l'exercici i el cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, i també delimita els àmbits corresponents a l'activitat comercial minorista, a l'activitat comercial majorista i la compatibilització entre l'activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis. En el segon capítol es relacionen i desenvolupen les diferents modalitats d'exercici de l'activitat comercial i de prestació de serveis, en establiment comercial permanent, fora de l'establiment del venedor o del prestador del servei, mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga, mitjançant qualsevol de les eines que permeten la venda a distància, inclosos els serveis de la societat de la informació mitjançant màquines expenedores que permeten la venda automàtica, o la venda pel sistema de subhasta pública.

No s'estableixen regulacions específiques sobre determinades modalitats comercials o de prestació de serveis que no presenten conflictitat o ja són regulades per la normativa sectorial pròpia.

En el títol segon es regulen les activitats de promoció, que es divideixen per la finalitat que tenen en extintives d'existències o incentivadores per a la promoció de determinats productes o establiments en el conjunt. A cadascun d'aquest dos grups es dedica un capítol en què es detallen respectivament les fórmules subjectes a regulació, i també els corresponents elements que les defineixen.

En el títol tercer se sistematitza una relació de les restriccions a l'activitat comercial i de la prestació de serveis i es detallen les activitats no permeses i les conductes que poden atemptar contra la lliure i lleial competència. Aquest títol s'estructura en quatre capítols dedicats respectivament a les restriccions i prohibicions de caràcter general, al trencament d'estocs, a la venda a pèrdua i, a l'últim, al règim establert per al pagament a proveïdors, recollint i traslladant el contingut de les disposicions consolidades d'àmbit autonòmic i estatal, i els acords d'aplicació subscrits entre l'Estat i les comunitats autònomes, publicats en els respectius diaris oficials.

En el títol quart es troba la regulació que afecta els horaris comercials, en què es detalla l'horari comercial d'aplicació general a tot el territori, els supòsits d'exclusió de l'horari comercial general en virtut del tipus i la localització de l'establiment, i també el procediment per a determinar la qualificació de les zones turístiques com a excepció de l'horari comercial general.

El títol cinquè, relatiu a les activitats firals, es divideix en tres capítols: el primer està dedicat al concepte d'activitat firal i a la classificació i els diferents formats que pot adoptar; en el segon capítol es detalla el règim d'intervenció administrativa i els paràmetres que han de complir aquestes activitats amb relació a la seguretat i l'ordre públic, i a l'últim, en el capítol tercer, es detalla el funcionament i organització del registre censal d'activitats firals.

El títol sisè té per objecte establir els criteris de promoció i protecció de l'artesanía, a més de l'organització dels diferents tipus d'esdeveniments en què participen de manera principal artesans, tant si són de caràcter comercial com estrictament promocional.

El títol setè està dedicat als instruments de col·laboració entre els diferents nivells de l'Administració pública, i entre aquests i les entitats que representen els sectors professionals de la distribució comercial per tal de garantir i facilitar l'aplicació d'aquesta llei.

El títol vuitè està dedicat a les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà, amb les quals el departament competent en matèria de comerç i els ajuntaments, en el marc de les competències pròpies, contribueixen a la millora de l'eficiència de l'activitat comercial i de la prestació de serveis, amb l'objecte de posar a l'abast del sector eines que permetin als empresaris més capacitat d'adaptació a l'entorn econòmic i potenciar la capacitat de creixement i d'internacionalització. En aquest títol es dona especial rellevància a la possibilitat de crear entitats de col·laboració pública i privada que permetin el desenvolupament de plans estratègics dissenyats per a períodes determinats en àrees urbanes prèviament delimitades. El desenvolupament de les àrees de promoció econòmica urbana, atesa la complexitat de llur regulació, es determina que es faci per mitjà d'un projecte de llei que ha de presentar el Govern.

En el títol novè es determina quins són els òrgans als quals correspon intervenir en la supervisió del compliment dels preceptes continguts en aquesta llei, i el marc jurídic en què s'ha de desenvolupar l'exercici de les competències del personal inspector competent en matèria de comerç.

En el títol desè es detalla la relació dels tipus d'infraaccions, els diferents graus de sancions que comporten i les mesures accessòries aplicables en cada cas i moment. També es fa referència a les administracions públiques que poden exercir la potestat sancionadora, i les disposicions a les quals s'ha d'ajustar el procediment administratiu corresponent.

Les disposicions addicionals contenen una sèrie de preceptes complementaris en matèria d'horaris comercials, amb relació a les atribucions del departament competent en matèria de comerç, el qual, amb l'audiència prèvia del consell assessor en matèria de comerç de la Generalitat, ha d'establir, per mitjà d'una ordre del conseller, el calendari de dies festius amb obertura comercial autoritzada.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

Així mateix, es detalla l'afectació de l'import de les sancions imposades per infraccions d'aquesta llei i del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

D'altra banda, s'estableix que el Govern promogui, juntament amb les associacions de comerciants, la implantació d'un model d'economia circular que serveixi per a vertebrar els pobles i les ciutats, per contribuir a un nou model d'economia sostenible. I també s'estableix que el Govern promogui acords amb els ajuntaments per a afrontar la lluita contra el malbaratament d'aliments i afavorir l'aprofitament dels excedents alimentaris.

A les disposicions transitòries es regulen determinades situacions d'interinitat en matèria d'horaris comercials, concretament amb relació als municipis qualificats de turístics, als quals s'aplica un règim d'obertura comercial específic, i també per als establiments amb zones de degustació s'estableix, si s'escau, un període d'adaptació d'un any perquè compleixin els requisits que estableix aquesta llei.

A l'últim, a les disposicions finals, es modifica el Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, pel que fa als mercats municipals, i, d'altra banda, se singularitza el règim especial del municipi de Barcelona, tenint en compte el caràcter prevalent de la seva Carta municipal.

A més, s'hi inclouen els criteris que ha de seguir el Govern per a elaborar i presentar un projecte de llei que estableixi el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana, perquè aquestes àrees tinguin el finançament adequat per dur a terme llurs plans estratègics. Igualment, el Govern ha de dur a terme un programa per a establir les mesures necessàries que permetin la conciliació horària en el sector del comerç.

Finalment, s'invoquen els títols competencials, s'habilita el desplegament reglamentari, i es determina l'entrada en vigor immediata d'aquesta llei.

Títol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació administrativa del comerç i dels serveis en el mercat interior amb la finalitat d'ordenar-ne els aspectes bàsics i impulsar aquests sectors econòmics.
2. Aquesta llei és aplicable a les activitats comercials i a la prestació de serveis que regula, duts a terme dins l'àmbit territorial de Catalunya.
3. Aquesta llei és aplicable de manera supletòria a les activitats comercials i a la prestació de serveis que ja es troben subjectes a controls o regulacions específics.
4. Les facultats i els drets que contravinguin a les disposicions d'aquesta llei en cap cas no es poden considerar adquirits per silenci administratiu.

Article 2. Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Simplificar la regulació i la reducció de càrregues administratives dels operadors, els quals s'han de regir per una lliure i lleial competència, que ha de permetre a tots els ciutadans l'accés a béns i serveis, i evitar de manera adequada les externalitats negatives de l'activitat econòmica.
- b) Establir els mecanismes per a fomentar la professionalització de l'activitat comercial i la prestació de serveis.
- c) Afavorir la cohesió social, ambiental, econòmica i institucional com a base d'un model d'economia circular i sostenible que permeti de recuperar tots els recursos de manera eficient, garanteixi l'aprovisionament, la diversitat de l'oferta i les condicions bàsiques per a la lliure i lleial competència, i configuri un model de pobles, ciutats i barris que ofereixi les mateixes possibilitats per a tots els ciutadans i tots els sectors socials.
- d) Vetllar pel respecte dels drets i els interessos dels consumidors i els usuaris.
- e) Promoure la igualtat d'oportunitats i la formació tècnica i professional dels comerciants i els treballadors del sector comercial, i també el respecte dels drets laborals en general, i específicament les normes en matèria de prevenció de riscos laborals.

Article 3. Principis rectors

Les activitats comercials i la prestació de serveis que regula aquesta llei es fonamenten en els principis següents:

- a) El principi general de llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, dins una lliure i lleial competència, modulada per les condicions i les restriccions excepcionals, necessàries, proporcionals i objectives, que han d'estar fonamentades en raons imperioses d'interès general.
- b) Els principis d'objectivitat, claredat i transparència i mínima intervenció de les administracions públiques.
- c) El foment de l'associacionisme com a mecanisme participatiu, la formació contínua i la tecnificació, i l'impuls de la creativitat per a la professionalització i la modernització del teixit comercial.
- d) Els principis de cooperació, coordinació i interoperabilitat entre administracions, amb la finalitat d'assolir el màxim nivell de simplificació en els tràmits administratius mitjançant fórmules i mitjans electrònics.
- e) El principi de subsidiarietat i respecte de les administracions locals públiques i llurs competències.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) *Activitat comercial efímera o prestació de serveis efímera*: les activitats o els serveis que es duen a terme en un indret determinat, amb independència de llur modalitat, durant un període màxim d'un mes i sense cap periodicitat establerta.
- b) *Artesania*: el conjunt d'activitats incloses en el Repertori de famílies d'oficis artesans, que es detalla en el reglament corresponent, que comporten la formació, la creació, la producció i la transformació d'objectes.
- c) *Botiga a l'abast*: l'establiment comercial amb una superfície de venda igual o inferior als 500 metres quadrats, obert al públic almenys durant divuit hores al dia, que distribueix l'oferta de manera similar entre tots els grups d'articles següents: llibres, diaris i revistes; productes d'alimentació; productes de música, vídeo i multimèdia, i joguines, regals i articles diversos.
- d) *Establiment comercial*: el local, la construcció, la instal·lació o l'espai, coberts o descoberts, on es desenvolupen activitats comercials o de prestació de serveis, tant si aquestes activitats es fan d'una manera continuada com si ho fan d'una manera periòdica, ocasional o efímera, i independentment que es duguin a terme amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics. Els establiments comercials poden ésser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la superfície, el règim de venda, l'assortiment i la relació amb altres establiments.
- e) *Establiment comercial amb zona de degustació*: l'establiment dedicat essencialment a la comercialització de productes alimentaris que disposa d'una àrea dedicada a la degustació dels productes que elabora i comercialitza, d'acord amb els límits que estableix l'article 11, i que, a tots els efectes, es considera que forma part de l'activitat comercial.
- f) *Establiment especialitzat*: l'establiment dedicat essencialment a la venda d'un producte o gamma de productes o a la prestació d'un servei o gamma de serveis que destina a una determinada activitat, com a mínim, el vuitanta per cent de la seva superfície de venda.
- g) *Establiment especialitzat en la venda d'excedents (outlet)*: l'establiment que es dedica d'una manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada, procedents de la pròpia empresa o aliens.
- h) *Venda de mercaderies i prestació de serveis de manera no sedentària*: l'activitat comercial o la prestació de serveis que es duen a terme amb instal·lacions de tot tipus desmuntables o transportables o en vehicles botiga en espais de titularitat pública o privada.
- i) *Venda de productes i prestació de serveis a distància*: l'activitat comercial, feta en el marc d'un sistema organitzat de venda o prestació de serveis a distància, sense presència física simultània del comprador del producte o adquirent dels serveis i el venedor del producte o prestador del servei, i en la qual s'utilitzen tecnologies de comerç electrònic o altres mitjans de comunicació a distància fins al moment de la celebració del contracte. També tenen aquesta consideració les vendes i les prestacions de serveis fetes a distància o en l'establiment comercial del venedor o prestador, després que hi hagi hagut un contacte personal entre venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent, amb presència física simultània en un lloc que no sigui

CVE-DOGC-A-17213109-2017

l'establiment comercial.

j) *Venda en subhasta pública*: l'activitat consistent a oferir, públicament i d'una manera irrevocable, la venda d'un bé a favor de qui ofereix, mitjançant un sistema de licitacions i en el termini concedit a aquest efecte, el preu més alt per sobre d'un mínim fixat inicialment o mitjançant ofertes descendents.

k) *Venda i prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques*: l'activitat comercial detallista consistent a posar a disposició del públic productes o serveis perquè aquests puguin adquirir-los directament en una màquina mitjançant el pagament de l'import corresponent i l'accionament d'un mecanisme.

l) *Venda o prestació de serveis fora d'establiment*: l'activitat comercial que es fa amb presència física simultània de venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment del venedor o prestador del servei. S'inclouen en aquest concepte la venda domiciliària i la que es duu a terme en el lloc de treball del comprador o adquirent, en llocs d'esbarjo, en reunions i en excursions organitzades, i en altres situacions similars, encara que el venedor no disposi d'establiment comercial. No són vendes fora d'establiment comercial la venda no sedentària ni les vendes en fires i mercats.

m) *Comerç amb valor històric o establiment emblemàtic*: l'establiment comercial que ha exercit l'activitat comercial, inclosa la de caràcter artesanal, durant més de cent anys en un mateix local o indret, i que s'ha dedicat a la venda de productes artesanals, tradicionals o singulars.

Títol I. Condicions i modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Capítol I. Activitat comercial i prestació de serveis

Article 5. Activitat comercial

1. Aquesta llei regula l'activitat comercial com a activitat empresarial, feta a l'engròs o al detall, per Internet o a distància, consistent a posar a disposició del mercat béns i, si s'escau, serveis complementaris, inclosos els supòsits en què les mercaderies són sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament habituals en el comerç.

2. L'activitat comercial minorista o al detall és l'activitat desenvolupada professionalment i amb ànim de lucre consistent a vendre qualsevol tipus de producte amb els serveis complementaris corresponents, si s'escau, a destinataris finals, en un establiment comercial o per mitjà de qualsevol altre canal de comercialització.

3. Els destinataris finals de l'activitat comercial minorista són les persones físiques o jurídiques que adquireixen un producte amb el corresponent servei complementari, si s'escau, per al propi ús o gaudi, sense la finalitat de revendre'l ni de cedir-lo posteriorment a un tercer ni d'incorporar-lo a cap procés productiu o a l'exercici de cap altra activitat empresarial.

4. L'activitat comercial majorista o a l'engròs és l'activitat desenvolupada professionalment i amb ànim de lucre per empreses majoristes consistent a:

a) Vendre qualsevol tipus de producte amb els serveis complementaris corresponents, si s'escau, a altres comerciants.

b) Fer d'intermediaris en les condicions d'adquisició i subministrament de productes o serveis per compte o encàrrec d'altres comerciants.

5. Són serveis complementaris de l'activitat comercial els serveis, dependents d'aquesta activitat, vinculats d'una manera directa a la compravenda d'un producte i que només es presten amb l'adquisició prèvia d'aquest producte.

6. Els serveis complementaris d'una activitat comercial es consideren activitat comercial a tots els efectes.

Article 6. Prestació de serveis

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *prestació de serveis* l'activitat empresarial consistent a posar a disposició del mercat la realització de treballs que requereixen coneixements tècnics o artístics i, en alguns

CVE-DOGC-A-17213109-2017

casos, a més, una titulació professional, i que essencialment constitueixen treballs intangibles, encara que per a realitzar-los puguin requerir la utilització o la incorporació de béns materials.

2. Aquesta llei és aplicable a la prestació de serveis quan així ho estableixin els preceptes corresponents i no estigui regulada per una normativa específica. En qualsevol cas, resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei:

- a) Les activitats de serveis l'exercici de les quals està exclusivament reservat a les professions que requereixen col·legiació obligatòria.
- b) Les activitats de serveis bancaris, de crèdit, d'assegurances i altres de naturalesa anàloga dutes a terme per entitats legalment establertes.

Article 7. Accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Per a poder accedir a l'exercici de l'activitat comercial i a la prestació de serveis les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, han de complir les condicions establertes per la normativa mercantil, aquesta llei i qualsevol altra disposició de caràcter general o sectorial.

Article 8. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

1. Els titulars de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis que l'exerceixin en l'àmbit territorial de Catalunya han de garantir el compliment de la normativa en matèria fiscal, laboral, de seguretat social, sanitària, de consum, d'accessibilitat i les corresponents a qualsevol altre àmbit que sigui aplicable a l'activitat específica que desenvolupen, inclosa la normativa d'àmbit municipal, i són responsables del dit compliment.

2. Els titulars de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis han de garantir el compliment de les disposicions contingudes en aquesta llei i en la normativa reguladora de l'ordenació dels equipaments comercials, i són responsables del dit compliment.

3. Les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats, han de conèixer les condicions de l'exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis a Catalunya i han d'estar en condicions de poder atendre els consumidors quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya.

4. Els preus dels productes i dels serveis que s'ofereixen han d'ésser lliurement determinats pel titular de l'activitat o de l'establiment, d'acord amb el que estableix la legislació de defensa de la competència, llevat dels supòsits establerts per les lleis especials amb relació als preus que estan subjectes a intervenció administrativa i d'acord amb les limitacions que estableix el capítol III del títol III.

5. El preu final de venda de totes les mercaderies exposades i dels serveis oferts ha d'ésser exhibit d'una manera clara i inequívoca, i ha d'incloure els impostos, les despeses de transport, els increments derivats dels règims de finançament i altres recàrrecs que li siguin aplicables, i també tots els descomptes, que hi han de constar separatament, sens perjudici que, per reglament, es pugui dispensar d'aquesta obligació determinades mercaderies per raons objectives de seguretat per a l'establiment.

Article 9. Cens d'empreses dedicades a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

El departament competent en matèria de comerç, juntament amb els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les cambres de comerç, han de vetllar per la creació i el manteniment d'un cens que permeti de conèixer la realitat del comerç i dels serveis i també l'evolució de les principals magnituds que els afecten, aplicant-hi el principi de reusabilitat de la informació, sense que en cap cas comporti una càrrega per a les empreses.

Article 10. Compatibilitat entre activitat comercial minorista i altres activitats comercials o de prestació de serveis

1. Les empreses que exerceixen simultàniament l'activitat comercial minorista i la majorista o qualsevol altra activitat comercial o de prestació de serveis les han de dur a terme d'una manera diferenciada. Si aquestes activitats són compatibles perquè es duguin a terme en un mateix establiment, s'han de disposar en seccions clarament diferenciades i degudament retolades perquè el client en tingui coneixement.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

2. Els establiments, individuals o col·lectius, on es duen a terme de manera simultània activitats comercials de tipus diferents o de prestació de serveis resten subjectes, a tots els efectes, al que estableixen aquesta llei i la normativa corresponent en matèria d'equipaments comercials per a l'activitat comercial minorista, sens perjudici de les condicions i obligacions exigibles per a l'exercici de cadascuna de les activitats en concret que es duguin a terme en el mateix establiment.

Article 11. Establiment comercial amb zona de degustació

1. Són zones de degustació els espais que, dins els establiments destinats essencialment a la venda de productes d'alimentació, ofereixen productes propis per a tastar.

2. Les zones de degustació són activitat comercial a tots els efectes si no superen el 33% de la superfície de venda de l'establiment ni els 30 metres quadrats. Els ajuntaments, per mitjà d'ordenances municipals, poden incrementar o reduir aquests límits fins a un 20%. Si l'establiment disposa de terrasses, la superfície d'aquestes, a l'efecte del còmput, també es considera zona de degustació.

3. Els establiments que per llur activitat estan sotmesos a la regulació específica relativa a la producció artesanal, a més dels requisits establerts pels apartats 1 i 2, poden comptar amb zones de degustació si el titular té el carnet d'artesà alimentari o mestre artesà, o bé si comercialitzen productes produïts per una empresa artesanal alimentària. En ambdós casos, els titulars han de tenir l'acreditació emesa per la Generalitat.

4. En les zones de degustació no és permès servir ni consumir begudes alcohòliques d'alta graduació.

5. No es consideren activitat comercial les zones de degustació que superen els paràmetres establerts per aquest article, les quals s'han d'ajustar a les condicions establertes per la normativa corresponent aplicable a bars, cafeteries, restaurants i la que pertorqui en cada cas, inclosa la normativa municipal.

Capítol II. Modalitats de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

Article 12. Exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis

L'activitat comercial i la prestació de serveis es poden exercir:

- a) En un establiment.
- b) Fora de l'establiment del venedor o prestador del servei.
- c) Amb estructures o parades desmuntables o vehicles botiga.
- d) Per mitjà de sistemes en línia o per qualsevol mitjà tècnic de comunicació a distància.
- e) Amb màquines automàtiques.
- f) Per mitjà de subhasta pública.

Article 13. Condicions dels establiments

Les condicions per a l'exposició i la venda al públic de mercaderies s'han d'ajustar a les normes de seguretat, accessibilitat i salubritat que siguin aplicables en cada cas, i també a les normes estrictament necessàries que estableixin els municipis per a garantir la cohesió del paisatge urbà.

Article 14. Venda o prestació de serveis fora d'establiment i activitat comercial o prestació de serveis efímeres

1. L'activitat comercial o la prestació de serveis fora d'establiment i l'activitat comercial o la prestació de serveis efímeres es poden dur a terme de manera individual o col·lectivament, de manera agrupada o estructurada.

2. Les activitats fora d'establiment estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que estableixin les disposicions que transposen a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, del Parlament Europeu i del Consell, del 25 d'octubre de 2011, sobre els drets dels consumidors, per la qual es modifiquen la

CVE-DOGC-A-17213109-2017

Directiva 93/13/CEE i la Directiva 1999/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 85/577/CEE, del Consell, i la Directiva la 97/7/CE, del Parlament Europeu i del Consell, com a les determinacions d'aquesta llei en general i específicament del títol IV.

3. Per a dur a terme una activitat comercial o una prestació de serveis efímeres, el titular o bé el promotor, en el cas que es projecti dur a terme l'activitat d'una manera col·lectiva, han de presentar en cada ocasió a la finestra única empresarial, pels canals de comunicació que s'habilitin en cada moment, una declaració responsable en què manifestin que l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de seguretat d'esdeveniments de caràcter públic, sens perjudici del compliment de les altres obligacions que estableixin les normatives sectorials corresponents o els municipis.

Article 15. Venda de mercaderies i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga

1. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga es poden dur a terme en espais de titularitat pública o privada, d'acord amb el que estableix aquesta llei i sens perjudici de la normativa específica reguladora de la venda directa de productes agroalimentaris pels productors o agrupacions de productors agraris.

2. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat privada s'ha d'ajustar al que determinen aquesta llei i la normativa reguladora dels equipaments comercials.

3. La venda de mercaderies i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública es poden dur a terme d'acord amb les modalitats següents:

a) A l'entorn de mercats fixos, en determinats llocs annexos, mitjançant instal·lacions desmuntables.

b) En mercats de marxants en espais o vies de titularitat pública, a càrrec d'un conjunt de professionals de la venda i de la prestació de serveis de manera no sedentària, mitjançant instal·lacions desmuntables o transportables, o en vehicles botiga, dins dels perímetres i en els llocs degudament autoritzats i ordenats per l'ajuntament, de manera periòdica i preestablerta al llarg de tot l'any.

c) En mercats ocasionals, de manera esporàdica, agrupada i estructurada en indrets predeterminats, sota una regulació específica, mitjançant instal·lacions desmuntables.

d) En parades individualitzades, sense cap mena d'estructura conjunta amb altres parades, de manera singularitzada o juntament amb un grup molt reduït de parades de manera periòdica, ocasional o temporal mitjançant instal·lacions desmuntables.

e) Itinerant, en zones prèviament autoritzades i delimitades per l'ajuntament, en un espai o en diversos espais, d'acord amb unes dates del calendari comunicades prèviament a l'ajuntament o autoritzades si es tracta d'espais de titularitat pública.

4. Correspon als ajuntaments, mitjançant una ordenança municipal, autoritzar la venda i la prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en espais de titularitat pública, sigui quina en sigui la modalitat, determinar-ne les dates i la periodicitat, delimitar el perímetre on se celebren, i el nombre total de parades, les dimensions, l'oferta i les condicions dels marxants per a accedir-hi. En el cas que un ajuntament no disposi d'ordenança municipal reguladora d'alguna de les modalitats de venda o prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga, s'entén que el municipi en qüestió no autoritza aquesta modalitat de venda en espais de titularitat pública.

5. Les autoritzacions per a l'exercici de la venda o la prestació de serveis de manera no sedentària en els mercats de marxants tenen una durada mínima de quinze anys per a permetre l'amortització de les inversions i una remuneració equitativa dels capitals invertits i prorrogables expressament per períodes idèntics. Les autoritzacions només poden ésser revocades per l'incompliment d'aquesta llei o de les ordenances municipals, i també quan l'ajuntament, per raons d'interès públic, acordi tancar el mercat o modificar-ne l'estructura. Els ajuntaments han de comunicar la finalització de l'autorització, i també les possibles prorroques als titulars de les autoritzacions. La revocació de les autoritzacions en cap cas no dona dret a indemnització ni a compensació de cap tipus.

6. Per a facilitar l'acreditació dels marxants, el conseller competent en matèria de comerç ha d'establir per mitjà d'una ordre els instruments per a simplificar el compliment dels requisits exigits pels ajuntaments.

7. Les autoritzacions per a la venda i la prestació de serveis de manera no sedentària en mercats de marxants:

CVE-DOGC-A-17213109-2017

a) Són transmissibles per les causes següents:

1a. Cessament voluntari de l'activitat professional de venda o prestació de serveis de manera no sedentària en tots els mercats, inclosa la jubilació, d'acord amb els terminis i les condicions establerts per reglament.

2a. Situacions sobrevingudes no atribuïbles a la voluntat del marxant.

3a. Cessió en favor d'un familiar de fins a segon grau.

4a. Mort del titular, en els termes i amb les limitacions que les ordenances municipals estableixin.

b) Són transmissibles d'acord amb el procediment de transmissió establert per les ordenances municipals, les ofertes de transmissió per les causes detallades en els apartats 1r i 2n de la lletra a, que han d'ésser presentades a l'ajuntament corresponent, indicant les dades de la parada i l'import sol·licitat per a la transmissió. L'ajuntament ha de traslladar aquestes ofertes, de manera prioritària, als marxants que, tot i complir els requisits per a accedir a places de característiques similars en els mercats que se celebrin en el municipi, hagin quedat exclosos per raó de puntuació en el darrer concurs de concurrència competitiva convocat per l'ajuntament. Si hi ha diversos interessats, s'ha d'adjudicar per sorteig.

c) Si no hi ha cap marxant que compleixi els requisits adequats per a accedir a la plaça oferta, d'acord amb la lletra b, els ajuntaments han de convocar una oferta pública, detallant les característiques de la plaça i l'import sol·licitat per a la transmissió. Si hi ha diversos interessats que compleixen les condicions per a optar per la plaça oferta en transmissió, s'ha d'adjudicar per sorteig.

d) L'ajuntament té dret de tanteig sobre les ofertes que li siguin presentades en virtut del que estableix aquest apartat.

8. S'han d'establir per reglament les condicions mínimes comunes per a la regulació municipal de la venda no sedentària en mercats de marxants en espais de titularitat pública.

Article 16. Venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància

1. Les empreses que venen productes o presten serveis o idees per Internet o a distància es regeixen per llur normativa específica i supletòriament per aquesta llei.

2. Els productes comercialitzats per Internet o a distància han de complir la mateixa normativa que els és aplicable quan són adquirits en establiments comercials, i resten subjectes al règim de prohibició de la venda a pèrdua i al compliment dels terminis de pagament als proveïdors a què fa referència el títol III.

3. Les empreses que venen productes per Internet han d'oferir, en la mesura que sigui possible, als clients l'opció de recollir-los en un establiment físic de llur entorn més proper, i facilitar així els acords entre companyies o plataformes en línia i el comerç de proximitat.

4. La distribució i el transport dels productes comercialitzats per Internet o a distància s'han de fer d'una manera sostenible, amb el menor impacte mediambiental possible, i ha de garantir la seguretat de les persones que hi treballen.

5. Els ajuntaments han de regular i taxar per mitjà d'ordenances la distribució dels productes adquirits per Internet o a distància, d'acord amb llurs competències en matèria de mobilitat, sostenibilitat i seguretat en llur municipi.

6. Els ajuntaments han de promoure i regular l'emplaçament, la instal·lació i l'ús de les consignes o punts de recollida (*drop box*) per als productes comprats per Internet o a distància, d'acord amb els consells locals de comerç, si n'hi ha.

Article 17. Venda o prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques

1. Els locals destinats essencialment a la venda o a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques tenen la consideració d'establiments comercials a tots els efectes i han de complir la normativa aplicable als establiments comercials en general i la normativa local de caràcter general que els afecti.

2. No resten subjectes al règim general d'horaris comercials:

a) Els establiments comercials o de prestació de serveis que duen a terme la venda mitjançant màquines automàtiques amb caràcter complementari o residual i si la compravenda es pot materialitzar des de la via pública.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

- b) Els establiments dedicats essencialment a la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques.
- c) Els establiments de venda automàtica que es troben en edificis administratius, centres educatius, hospitals i altres equipaments susceptibles de romandre oberts en un horari més ampli que el comercial i que tenen com a finalitat configurar zones de descans i refrigeri per als usuaris i treballadors d'aquests equipaments.
3. Els ajuntaments poden acordar, per raons d'ordre públic, l'obligatorietat de tancar en horari nocturn els establiments destinats essencialment a la venda o la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques a què fa referència l'apartat 2, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

Article 18. Venda en subhasta pública

1. La venda en subhasta pública es pot dur a terme de manera presencial o per sistema de comunicació a distància. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest article les subhastes de títols, i també les judicials i administratives, que es regeixen per llur normativa específica.
2. L'oferta de venda en subhasta ha de contenir una descripció veraç dels béns que s'hi ofereixen i ha d'indicar si les qualitats són certes, suposades o adverades per un expert identificat.
3. Si s'ofereix la venda en subhasta d'una imitació o d'un article aparentment valuós o preciós però que en realitat no ho és, cal fer constar expressament aquesta circumstància, tant en els anuncis com en les invitacions a les licitacions.
4. Si s'ofereix la venda en subhasta d'un objecte acompanyat del nom o de les inicials d'un autor determinat o signat per ell mateix, es considera que es ven com a original d'aquest autor.
5. L'empresa subhastadora no pot iniciar la subhasta sense haver-se assegurat prèviament de la legítima procedència de tots i cadascun dels objectes que s'inclouen en l'oferta.
6. L'empresa subhastadora és la responsable del compliment de les obligacions i prohibicions que estableix aquesta llei, sens perjudici de les responsabilitats solidàries o subsidiàries de qualsevol tipus que puguin correspondre al titular del bé subhastat.
7. L'empresa subhastadora ha d'anunciar de manera adequada i suficient la relació de preus, percentatges i comissions que percep per la intermediació que exerceix.
8. La venda en subhasta pública de béns integrants del patrimoni cultural català resta subjecta als requisits i als condicionants específics establerts per la normativa sectorial reguladora del patrimoni cultural català.

Títol II. Activitats de promoció

Capítol I. Activitats de promoció amb finalitat extintiva d'existències

Article 19. Concepte i condicions

1. Les activitats de promoció de vendes amb finalitat extintiva tenen com a objectiu donar sortida als estocs i es duen a terme per alguna de les modalitats següents: la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos i la venda d'excedents.
2. En cap cas no es poden fer servir denominacions que facin referència a algun tipus de venda amb finalitat extintiva si la venda anunciada no s'ajusta als paràmetres establerts per aquesta llei per a la corresponent modalitat de venda amb finalitat extintiva.
3. Independentment de la denominació o la forma que el comerciant doni a les activitats de promoció de vendes, les activitats que s'ajustin a les característiques establertes per aquesta llei per a qualsevol de les modalitats amb finalitat extintiva tenen la consideració de venda en rebaixes, venda en liquidació, venda de saldos o venda d'excedents, segons s'escaigui, i resten subjectes al compliment dels requisits corresponents.
4. Si el comerciant duu a terme, de manera simultània, activitats de promoció de vendes diferents i legalment

CVE-DOGC-A-17213109-2017

compatibles entre si, les ha de fer en espais clarament diferenciats i degudament senyalitzats, i ha de complir les condicions pròpies de cadascuna de les activitats de promoció.

Article 20. Venda en rebaixes

1. Són vendes en rebaixes les activitats de promoció que tenen per objecte donar sortida als estocs de l'establiment mitjançant una reducció dels preus aplicats anteriorment sobre els mateixos productes.
2. Si l'activitat de venda promocional compleix les característiques pròpies de les rebaixes descrites en l'apartat 1, s'ha de fer sempre sota la denominació de «rebaixes».
3. Els productes destinats a la venda en rebaixes han d'haver estat posats a la venda amb anterioritat en el mateix establiment, durant un mes, com a mínim, immediatament abans de la data d'inici d'aquesta modalitat de venda.
4. No es poden vendre en rebaixes productes defectuosos, deteriorats o desaparellats o que pateixin una deterioració greu de llur valor comercial a causa de l'obsolescència tècnica o de la reducció objectiva de les possibilitats d'utilitzar-los.
5. No es poden destinar a la venda en rebaixes les unitats d'un producte adquirides amb aquesta finalitat.
6. Les temporades habituals per a dur a terme la venda en rebaixes són l'hivern i l'estiu, en què tradicionalment es fa aquest tipus de venda amb finalitat extintiva. Anualment, abans del 30 de setembre, el consell assessor de la Generalitat en matèria de comerç ha de recomanar les dates d'inici i de finalització de les temporades de l'any següent, atenent, en cada moment, les demandes del sector comercial.
7. La venda en rebaixes s'ha d'anunciar amb aquesta denominació i amb el detall del període durant el qual es durà a terme aquest tipus de venda.

Article 21. Venda en liquidació

1. És venda en liquidació la venda de caràcter excepcional i amb finalitat extintiva de les existències de productes de l'establiment afectat.
2. La venda en liquidació només es pot dur a terme per execució d'una decisió judicial o administrativa o en alguna de les circumstàncies següents:
 - a) La cessació total de l'activitat de l'empresa o el tancament d'algun dels seus establiments.
 - b) El canvi de local comercial o l'execució d'obres la dimensió de les quals comporten el tancament total o parcial de l'establiment durant un mínim d'una setmana.
 - c) La transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporta un canvi de l'estructura o de l'orientació del negoci. Si el canvi d'orientació implica deixar de comercialitzar una gamma de productes, només aquests productes poden ésser objecte de liquidació.
 - d) L'execució d'obres alienes a l'establiment que n'afecten directament el normal funcionament si la durada, real o prevista, d'aquestes obres supera els tres mesos.
 - e) La liquidació que decideix fer un comerciant que es fa càrrec d'un negoci traspassat o adquirit, segons el cas, o la que decideixen fer els hereus d'un comerciant difunt.
 - f) En cas de força major que impossibilita l'exercici normal de l'activitat comercial.
3. Si l'activitat promocional compleix les característiques pròpies de la venda en liquidació descrites en l'apartat 2, aquesta activitat promocional s'ha de fer sempre sota la denominació de «venda en liquidació».
4. La durada màxima de la venda en liquidació és d'un any.
5. Durant els tres anys següents a la finalització d'una venda en liquidació el venedor no pot dur a terme en el mateix establiment una nova liquidació de productes similars a l'anterior, llevat que la nova venda en liquidació s'hagi de dur a terme en execució d'una decisió judicial o administrativa, o estigui motivada per una causa de força major o per cessament total en l'exercici de l'activitat.
6. Correspon al comerciant d'acreditar, a requeriment de la inspecció, la concurrència efectiva d'algun dels supòsits que justifiquen la venda en liquidació.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

7. La venda en liquidació s'ha de comunicar al departament competent en matèria de comerç amb quinze dies d'antelació a la data en què s'inicia i s'hi han de fer constar les causes que la motiven.

Article 22. Venda de saldos

1. S'ha d'identificar com a venda de saldos la venda de productes que es troben en alguna de les circumstàncies següents:

- a) Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, amb relació al producte original posat a la venda amb anterioritat.
- b) Productes tecnològics que pateixen una depreciació en llur valor comercial per obsolescència tècnica, perquè s'han deixat de fabricar o a causa de la reducció objectiva de les possibilitats d'utilitzar-los.

2. Els productes venuts com a saldos han d'ésser identificats de manera precisa i ostensible i s'han d'exposar clarament separats i diferenciats de la resta indicant el motiu de llur menysvaloració comercial.

3. Si els productes objecte d'una activitat promocional compleixen les característiques pròpies dels saldos detallades en l'apartat 1, aquesta activitat s'ha de dur a terme sempre sota la denominació de «venda de saldos».

Article 23. Venda d'excedents

1. La venda d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, es pot dur a terme en els espais següents:

- a) En establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a aquesta activitat.
- b) A les parades dels mercats de marxants.
- c) En espais degudament diferenciats i senyalitzats dins d'un establiment comercial, tenint en compte les condicions següents:

1a. La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es pot dur a terme si els productes que s'hi ofereixen procedeixen exclusivament de l'estoc de la mateixa empresa i n'han format part durant un mínim de nou mesos, llevat que es tracti de productes defectuosos, deteriorats o desaparellats, els quals, en aquest cas, han d'estar degudament identificats com a saldos.

2a. Els espais de l'establiment comercial on es faci la venda d'excedents s'han d'identificar amb un rètol que contingui la denominació «venda d'excedents» o «*outlet*».

2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada poden oferir, a més dels procedents de la mateixa empresa, tota mena de restes tant si provenen d'altres empreses detallistes com si provenen d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de l'espai econòmic europeu, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de l'espai econòmic europeu durant un període mínim de nou mesos o que procedeixen d'excedents de producció d'un fabricant de l'espai econòmic europeu. En aquests establiments també es poden oferir saldos, que han d'estar degudament identificats, d'acord amb el que determina l'article 22.2.

3. Només els establiments de caràcter permanent dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada i les parades dels mercats de marxants poden utilitzar, en el rètol exterior on figura el nom de l'establiment o la parada, la denominació «venda d'excedents» o «*outlet*». En qualsevol cas, aquestes denominacions no poden ésser emprades per cap altre establiment que no compleixi tots els requisits materials i formals establerts per a aquests tipus d'establiments i parades.

4. Els preus dels productes oferts als establiments i espais dedicats a la venda d'excedents de producció o de temporada han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del moment que es posin a la venda, però en cap cas no poden ésser incrementats de nou.

5. Als establiments i espais dedicats a la venda d'excedents de producció o de temporada no es poden vendre productes fabricats expressament per a ésser distribuïts sota la denominació «venda d'excedents» o «*outlet*» o qualsevol altra de caràcter similar.

6. El departament competent en matèria de comerç ha de crear un registre d'empreses i establiments dedicats

CVE-DOGC-A-17213109-2017

de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada.

Capítol II. Activitats de promoció amb finalitat incentivadora

Article 24. Concepte i condicions

1. Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora les que ofereixen productes o serveis en unes condicions més favorables de les habituals o previstes, amb l'objectiu de promoure'n o incrementar-ne la venda o de dinamitzar les vendes o la prestació de serveis en un establiment o en més d'un.
2. L'activitat de promoció amb finalitat incentivadora, per la seva naturalesa mateixa, s'ha de limitar a un nombre determinat de productes de l'establiment, o, si s'escau, de la secció corresponent, sens perjudici dels casos que estableix l'apartat 3.
3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 2, l'activitat promocional amb finalitat incentivadora pot arribar a abastar la totalitat de productes d'un establiment en els supòsits següents:
 - a) En el cas d'activitats de caràcter promocional, que tinguin una periodicitat anual i una durada màxima de dos dies, sempre que aquestes activitats siguin una pràctica comuna en tots els sectors comercials o en algun d'ells i estiguin directament relacionades amb tradicions culturals, o bé es tracti d'esdeveniments promocionals incorporats de manera generalitzada als usos comercials.
 - b) En cas d'inauguració d'un nou establiment.
4. Amb independència de la denominació que faci servir el comerciant, tota activitat promocional que compleixi les característiques corresponents a una de les modalitats de promoció amb finalitat extintiva és considerada com a tal.
5. En els anuncis de vendes en promoció amb finalitat incentivadora se n'ha de detallar la durada, els productes que en són objecte i qualsevol condició especial inherent a la promoció.
6. Són activitats de promoció amb finalitat incentivadora, entre d'altres, les vendes i la prestació de serveis amb obsequi i les ofertes conjuntes, a què fan referència, respectivament, els articles 25 i 26.

Article 25. Vendes de mercaderies i prestació de serveis amb obsequi

1. Són vendes de mercaderies i prestació de serveis amb obsequi:
 - a) Les que ofereixen el lliurament d'un altre producte o servei concret sense cap increment del preu unitari del producte o servei adquirit.
 - b) Les que ofereixen, amb l'adquisició d'un determinat producte o servei, la participació en un sorteig o concurs que s'ha d'ajustar a la normativa que li sigui aplicable.
2. En cap cas no tenen la consideració d'obsequis els cupons, els xecs o altres documents expressats en valor dinerari que es poden deduir de l'import de futures adquisicions de productes o serveis. Aquests cupons, xecs i documents són considerats, a tots els efectes, descomptes aplicats directament sobre el producte o servei inicialment adquirit, independentment de llur efecte diferit sobre compres posteriors. Aquest mateix criteri és aplicable en el supòsit que l'aplicació efectiva del descompte estigui condicionada al fet que es produeixi una circumstància de caràcter aleatori.

Article 26. Ofertes conjuntes

1. Són ofertes conjuntes les que ofereixen de manera agrupada i com una unitat d'adquisició dues o més unitats de productes o de serveis.
2. Les ofertes conjuntes només es poden dur a terme si amb la venda o el servei concorre, com a mínim, alguna de les circumstàncies següents:
 - a) Si hi ha una relació funcional entre els articles o els serveis oferts conjuntament.
 - b) Si és una pràctica comercial habitual vendre determinats articles en quantitats superiors a un determinat nombre mínim.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

c) Si la mateixa empresa ofereix simultàniament la possibilitat d'adquirir els articles o els serveis per separat i al preu habitual, d'acord amb la normativa aplicable relativa a l'activitat comercial de l'empresa i a la comercialització dels productes en qüestió.

d) Si es tracta de lots o grups d'articles o serveis presentats conjuntament per raons estètiques o per a ésser oferts com a regal.

Títol III. Restriccions a l'activitat comercial i a la prestació de serveis

Capítol I. Restriccions de caràcter general

Article 27. Restriccions de caràcter general

1. L'activitat comercial i la prestació de serveis han de complir les condicions legalment establertes per a exercir-les, tant si es duen a terme en espais de titularitat pública com si es fan en espais de titularitat privada.

2. Les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que tinguin per finalitat el subministrament de productes o la prestació de serveis a col·lectius determinats, amb els avantatges que puguin ésser inherents, no poden oferir ni vendre aquests productes al públic en general, tenint en compte els supòsits següents:

a) Qualsevol persona que al mateix establiment i en el mateix moment de fer la compra o contractar la prestació del servei pugui demostrar la seva pertinença a algun d'aquests col·lectius es pot beneficiar dels avantatges sobre aquests productes o serveis.

b) Les cooperatives, pel que fa a la possibilitat d'operar amb terceres persones no sòcies i amb relació a la resta de disposicions d'aquest article, es regeixen pel que estableix la Llei, del 9 de juliol, de cooperatives, i la normativa sectorial aplicable a aquests tipus d'entitats.

3. Els proveïdors i els distribuïdors no poden imposar tractes discriminatoris als comerciants detallistes ni poden negar-se de manera injustificada a subministrar-los llurs productes o serveis.

Article 28. Condicions per a la venda de productes o oferiment de serveis

1. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de trucades o missatges telefònics, tant fixos com mòbils i amb independència del lloc des d'on es fa la trucada, o per mitjà de visites a domicili que no hagin estat acceptats pels destinataris. La persona o l'entitat responsable de la comunicació publicitària o el venedor o proveïdor del producte o servei estan obligats a acreditar aquesta acceptació.

2. S'inclouen en la limitació de l'apartat 1 l'ofertament per mitjà de visites a domicili de serveis inherents a un producte prèviament adquirit i també de modificacions i variacions d'un servei prèviament contractat.

3. Resten excloses de la limitació de l'apartat 1 les visites relacionades amb el subministrament de serveis bàsics considerats legalment com a activitats d'interès econòmic general i que tinguin per objecte, únicament, garantir als titulars o als residents l'accés a la xarxa de distribució del subministrament del servei bàsic de què es tracti. Aquesta exclusió no és aplicable a les empreses que comercialitzen aquests serveis bàsics.

4. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de comunicacions publicitàries distribuïdes a bústies de particulars si aquests han manifestat llur oposició a rebre'n. Així mateix, en cada tramesa, els particulars han d'ésser informats dels mitjans, senzills i gratuïts, que han de tenir a llur disposició per a poder-se oposar a continuar rebent-ho.

5. No es poden oferir ni vendre productes o serveis per mitjà de visites als domicilis o de trucades o missatges telefònics, tant fixos com mòbils, si han estat prèviament rebutjats. A aquest efecte, s'han de crear els fitxers comuns d'exclusió en què es poden inscriure les persones que no desitgen rebre ofertes de productes o serveis per mitjà de trucades a telèfons fixos i mòbils o de visites a domicili. La creació i el manteniment d'aquests fitxers s'han d'adequar a la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal. S'ha de determinar per reglament l'entitat responsable dels fitxers comuns d'exclusió.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

6. No es considera venda a domicili, i per tant no està subjecte al que estableix aquest article, el repartiment de productes o la prestació de serveis sol·licitats o adquirits prèviament, mitjançant qualsevol de les modalitats de distribució comercial o de prestació de serveis. L'acreditació de la sol·licitud o de l'adquisició prèvia correspon, si s'escau, al venedor o al proveïdor del producte o servei.

Article 29. Prohibició de la venda en cadena o en piràmide

Resta prohibida l'anomenada *venda en cadena* o *en piràmide*, que consisteix a oferir productes a preus reduïts, i fins i tot gratuïts, condicionant l'oferta al fet que el consumidor aconseguixi, directament o indirectament, per al venedor o per a un tercer, un determinat volum de venda o nous clients.

Article 30. Prohibició de determinades pràctiques comercials

1. Els comerciants no poden limitar la quantitat d'articles que poden ésser adquirits pel comprador, ni establir preus més elevats o suprimir reduccions o incentius per a les compres que superin un volum determinat. Només excepcionalment, l'Administració pública competent en aquesta matèria, i sempre per motius d'interès públic, pot limitar la quantitat d'articles que poden ésser adquirits pel comprador.
2. Es prohibeix a les persones jurídiques l'exposició, l'ofertament, la intermediació o la venda de mercaderies, si llur objecte social no empara aquesta activitat, llevat que es tracti de regals el lliurament dels quals no comporti cap cost de cap tipus, de manera directa o indirecta, per al client.
3. L'activitat comercial és prohibida si l'adquirent pot fer comandes, adquirir mercaderies o contractar la prestació de serveis directament en domicilis o establiments de persones jurídiques l'objecte social de les quals no empara aquesta activitat, o per mitjà de qualsevol eina que permeti la venda a distància.

Capítol II. Obligació de vendre i trencament d'estocs

Article 31. Obligació de vendre

L'oferta pública de venda i l'exposició de productes en establiments comercials obliga el titular a vendre'ls en favor dels demandants que compleixin les condicions d'adquisició, llevat que es tracti d'articles o objectes sobre els quals s'adverteixi expressament que no es troben a la venda o que formin part de l'exposició o del decorat.

Article 32. Trencament d'estocs

1. L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei comporta l'obligació de subministrar-lo al preu anunciat a tots els demandants que l'hagin sol·licitat dins el termini de vigència i, si s'escau, compleixin les condicions d'adquisició. En cap cas el subministrament del producte o servei no es pot diferir més enllà dels quinze dies següents al dia en què s'hagi formulat la sol·licitud. En resten exclosos els productes inclosos i anunciats en el marc d'una promoció de vendes amb finalitat extintiva.
2. L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei a un preu determinat feta per qualsevol mitja, inclosos els serveis de la societat de la informació, ha d'incorporar obligatòriament la concreció del termini de temps de vigència del preu anunciat i, si s'escau, les condicions específiques d'adquisició i el nombre d'unitats disponibles. El termini de durada de l'oferta del producte al preu anunciat en cap cas no pot ésser inferior a un dia natural, a comptar del moment de la difusió publicitària, per qualsevol medi, de la promoció.
3. L'incompliment de qualsevol de les obligacions que estableix aquest article és considerat trencament d'estocs.

Capítol III. Venda a pèrdua

Article 33. Prohibició de la venda a pèrdua

CVE-DOGC-A-17213109-2017

1. És prohibit fer oferiments de venda o vendes al públic amb pèrdua, d'acord amb el que estableix la Llei de l'Estat 7/1996, del 15 de gener, d'ordenació del comerç al detall.
2. La prohibició de vendre a pèrdua afecta no solament els comerciants minoristes, sinó també les entitats de qualsevol naturalesa jurídica que es dediquin al comerç majorista o a la realització d'adquisicions o a la prestació de serveis d'intermediació per a negociar les condicions d'adquisició per compte o encàrrec d'altres comerciants.
3. El preu d'adquisició per al comerciant és el que consta en la factura, un cop deduïda la part proporcional dels descomptes que hi constin, incrementat amb les quotes dels impostos indirectes que graven l'operació. En cap cas no s'han de tenir en compte per a la determinació del preu d'adquisició els elements no recollits i aplicats directament en la factura, ni tampoc les retribucions de bonificacions de qualsevol tipus que signifiquin una compensació per serveis prestats.
4. Als efectes del que estableix l'apartat 3, es consideren «serveis prestats» les prestacions el cost de les quals és inclòs en el preu establert pel proveïdor pel fet que són serveis prestats a compte i càrrec seu i que han d'ésser objecte d'una compensació pel fet d'haver convingut el comerciant el compromís que es fessin d'acord amb uns pactes específicament establerts. Aquesta compensació, encara que aparegui especificada i quantificada en la factura, no computa a l'efecte de determinar el preu d'adquisició.
5. En cap cas no es poden fer servir per a evitar la prohibició de la venda a pèrdua:
 - a) Les promocions consistents a oferir descomptes, tant si aquests descomptes són aplicables immediatament en el mateix moment de la compra com si són d'aplicació diferida instrumentada per qualsevol mitjà. En aquest segon supòsit, tampoc es pot evitar la prohibició de vendre a pèrdua fent dependre l'aplicació efectiva del descompte a la realització d'una compra posterior, ni tan sols en els casos en què, addicionalment, l'aplicació del descompte estigui condicionada al fet que es produeixi en el futur un determinat esdeveniment o circumstància.
 - b) Les ofertes conjuntes, d'una o més unitats d'un mateix producte, en què el preu de venda al públic és el que resulta de dividir el preu de venda al públic del conjunt pel nombre d'unitats efectivament venudes. En el cas d'ofertes conjuntes d'una o més unitats de productes diferents, es considera preu d'adquisició el que resulta de la suma dels preus d'adquisició que consten en la factura de cadascun dels productes oferts conjuntament. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu conjunt d'adquisició s'ha de comparar amb el preu de venda al públic del conjunt.
 - c) Les vendes amb obsequi, en què el preu d'adquisició per al comerciant és el que resulta de la suma dels preus d'adquisició que consten en la factura de cadascun dels productes oferts, tant els venuts com els obsequiats. Per a la determinació de la venda a pèrdua, aquest preu d'adquisició s'ha de comparar amb el preu de venda al públic del producte o productes l'adquisició dels quals genera el dret a obtenir l'obsequi.

Article 34. Excepcions a la prohibició de la venda a pèrdua

Resten exceptuades de la prohibició de la venda a pèrdua:

- a) Les vendes a pèrdua fetes per un comerciant amb l'objectiu d'assolir els preus d'un competidor o més d'un amb capacitat per a afectar significativament les seves vendes. Per a estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, el comerciant que la invoqui ha d'acreditar totes les circumstàncies següents:
 - 1a. L'oferta del competidor davant la qual es reacciona ha d'haver estat prèvia, públicament coneguda i feta per mitjà del mateix canal de venda.
 - 2a. La comparació s'ha establert sobre productes idèntics. En el cas que els productes duguin marca de distribuïdor, per a valorar que siguin efectivament idèntics s'han de prendre com a referència altres productes de marca de distribuïdor comercialitzats pels competidors amb el mateix format.
 - 3a. La reacció és proporcionada, atès que el competidor, tant pel seu pes empresarial com per l'abast de la seva acció, pot expulsar del mercat a qui fa la venda a pèrdua.
- b) Les vendes a pèrdua fetes sobre productes alimentaris en les dates properes a la de caducitat o al límit del consum preferent.
- c) Les vendes a pèrdua fetes sobre productes el preu de reposició dels quals és inferior al d'adquisició. Perquè es pugui estimar la concurrència d'aquesta causa de justificació, cal que concorrin totes les circumstàncies següents:
 - 1a. El preu que consta en la factura de reposició ha d'ésser inferior al que consta en la factura d'adquisició.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

- 2a. La factura en què consta el preu de reposició ha d'haver estat emesa prèviament al moment en què es detecta la venda a pèrdua.
- 3a. La venda a pèrdua ha d'obeir a una baixada generalitzada i públicament coneguda dels preus del producte al mercat a causa de qualsevol circumstància objectiva que ho justifiqui.
- d) Les vendes a pèrdua fetes sobre un producte fabricat pel mateix comerciant, els costos de producció del qual han experimentat una baixada generalitzada i públicament coneguda amb caràcter previ al moment en què es produeix la venda a pèrdua.
- e) Els productes inclosos pel comerciant en una venda en liquidació, tant per circumstàncies relatives a l'empresa com per circumstàncies relatives al producte, sempre que la modalitat de venda que correspongui es practiqui amb estricta observança de tots els requisits formals i materials legalment establerts.
- f) Els productes posats a la venda en establiments de venda d'excedents, sempre que compleixin tots els requisits formals i materials legalment establerts per a poder ésser considerats productes obsolets i, si s'escau, productes defectuosos, deteriorats, desaparellats o amb qualsevol mancança amb relació al producte original posat a la venda.

Capítol IV. Pagament a proveïdors

Article 35. Terminis per al pagament als proveïdors

1. Els comerciants han de fer el pagament de les mercaderies dins dels terminis legals i en les formes que estableix la legislació vigent aplicable en matèria de morositat en les operacions comercials, sens perjudici que s'hagin de complir les altres obligacions que estableix aquest article.
2. Els comerciants estan obligats a documentar, en el mateix acte de recepció de mercaderies, l'operació de lliurament i recepció, amb la menció expressa de la data en què es duu a terme. El comerciant ha de conservar el document acreditatiu a disposició de la inspecció, com a mínim, durant el període que estableix la legislació mercantil.
3. El cessament del titular en l'exercici de la seva activitat no l'eximeix del deure de documentar les operacions de lliurament i recepció de mercaderies d'acord amb l'apartat 2. En cas de dissolució d'una societat, els obligats a complir-ho són els liquidadors.
4. L'obligació de fer el pagament als proveïdors dins el termini legalment establert incumbeix tant els comerciants detallistes com els majoristes, i també els que fan adquisicions o intermediacions per compte o per encàrrec d'altres comerciants.
5. Els comerciants no poden eximir-se de la responsabilitat que els incumbeix en el compliment dels terminis de pagament a proveïdors si la recepció o el pagament de les mercaderies ho fa un tercer que actua per compte o per encàrrec seu, o pel fet d'haver d'acreditar davant la inspecció la data de lliurament i la data de pagament de la mercaderia.
6. La data de lliurament a què fa referència aquest article és la data en què es fa efectiu el lliurament, encara que aquesta data sigui diferent de la data que consta en el títol de compravenda, sempre que les mercaderies hagin estat, finalment, adquirides.
7. Si el proveïdor fa el lliurament de la mercaderia en un magatzem o plataforma logística de titularitat del mateix comerciant o d'un grup d'empreses al qual aquest pertany, s'ha de prendre com a referència per a la data de lliurament la data d'entrada al magatzem o plataforma logística de què es tracti. A requeriment de la inspecció, és el comerciant qui ha d'aportar el document acreditatiu del lliurament.

Títol IV. Horaris comercials

Article 36. Horari general

1. Els establiments comercials i els dedicats a la prestació de serveis poden establir lliurement l'horari de llur

CVE-DOGC-A-17213109-2017

activitat, tenint en compte la conciliació familiar, sens perjudici de la legislació laboral i de les condicions i drets dels treballadors.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els establiments comercials de venda al públic de mercaderies poden establir l'horari comercial de llur activitat tenint en compte que:

a) Els establiments comercials no poden romandre oberts ni portar a terme cap activitat de venda els mesos d'octubre a maig, ambdós inclosos, entre les 21.00 h i les 6.00 h, i els mesos de juny a setembre, ambdós inclosos, de les 22.00 h a les 7.00 h.

b) El nombre d'hores setmanals en què els establiments comercials poden romandre oberts és de setanta-cinc, com a màxim.

c) El nombre de diumenges i festius en què poden romandre oberts els establiments és de vuit l'any. Cada ajuntament ha de fixar dos festius més per al seu àmbit territorial municipal, i els ha de comunicar d'acord amb el que estableixi una ordre del departament competent en matèria de comerç.

d) Els establiments comercials han de romandre tancats amb caràcter general els dies 1 i 6 de gener, el diumenge i el dilluns de Pasqua, l'1 de maig, el 24 de juny, l'11 de setembre i els dies 25 i 26 de desembre.

3. Els comerciants, dins el marc establert per l'apartat 2, poden fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius d'activitat autoritzada.

4. La regulació que estableixen els apartats 2 i 3 és aplicable a les activitats comercials ocasionals o efímeres que es facin en sales d'hotels, de restaurants, recintes firals i similars.

5. El departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 per als establiments situats en una zona determinada, per als establiments i àrees d'establiments d'un sector d'activitat comercial concret amb motiu d'un esdeveniment promocional o d'impacte especial en el sector, o per a tot un terme municipal, amb la sol·licitud motivada prèvia de l'ajuntament corresponent, que ha d'aportar la delimitació de la zona afectada o concretar el sector d'activitat comercial afectat per un esdeveniment promocional o d'impacte especial, si s'escau, sempre que la modificació no comporti l'increment del temps setmanal autoritzat d'obertura en dies feiners.

6. Els ajuntaments poden sol·licitar modificacions en l'horari comercial general quatre vegades l'any com a màxim. Cada modificació pot incloure un canvi en l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius. En el cas del municipi de Barcelona, aquest límit es pot establir per districtes.

Article 37. Exclusions de l'horari comercial general

1. Les limitacions que estableix l'article 36 no afecten els casos següents:

a) Els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast.

b) Els establiments instal·lats en punts fronterers i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transport terrestre, marítim i aeri.

c) La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció afecti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció.

d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 38.

e) L'activitat comercial de venda no sedentària autoritzada en sòl de titularitat pública i la que es duu a terme a les fires mercat.

f) Els establiments situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, que poden obrir durant el mateix horari en què es fa el mercat. Els ajuntaments, amb la delimitació prèvia de l'àrea corresponent, poden autoritzar l'obertura d'aquests establiments, i l'autorització acordada s'ha de comunicar al departament competent en matèria de comerç.

g) Les farmàcies, que es regeixen per llur normativa específica.

h) Els establiments integrats en recintes d'afluència turística, com ara museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics, als quals estan directament vinculats pel producte

CVE-DOGC-A-17213109-2017

comercialitzat.

i) Els establiments comercials integrats en establiments hotelers, sempre que l'activitat que s'hi dugui a terme tingui caràcter permanent i no s'hi pugui accedir directament des del carrer.

j) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei, els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, sempre que la superfície de venda no superi els 150 metres quadrats, i que tinguin una oferta orientada essencialment a productes de compra quotidiana d'alimentació.

k) Els establiments comercials, de venda personalitzada o en règim d'autoservei els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, situats en municipis de menys de 5.000 habitants, sempre que la superfície de venda no superi els 150 metres quadrats, amb l'autorització prèvia del ple municipal i la comunicació de l'ajuntament al departament competent en matèria de comerç.

l) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de productes pirotècnics, que poden romandre oberts al públic, a més dels dies feiners, tots els diumenges i festius del mes de juny durant un màxim de quinze hores dins la franja horària compresa entre les set del matí i les deu del vespre.

m) Les activitats comercials efímeres, només si estan directament i exclusivament vinculades pel producte comercialitzat a un esdeveniment cultural, esportiu o firal amb el qual coincideix en el temps, independentment de la modalitat comercial en què es dugui a terme.

n) Els establiments dedicats essencialment i de manera habitual a la venda de llibres poden romandre oberts al públic els dies 22 i 23 d'abril, amb motiu de la diada de Sant Jordi, si un d'aquests dos dies o tots dos s'escauen en festiu.

o) Els establiments comercials dedicats essencialment a la venda de productes culturals o de lleure els titulars dels quals siguin autònoms, microempreses o petites empreses, d'acord amb el criteri de classificació europeu, amb una superfície de venda que no superi els 300 metres quadrats. S'ha d'establir, per mitjà d'una ordre del conseller del departament competent en matèria de comerç, la relació d'activitats comercials i els requisits per a aplicar l'excepció que estableix aquesta lletra.

2. Els establiments situats en municipis turístics i les botigues a l'abast han d'avançar l'horari de tancament a les vuit del vespre, com a màxim, els dies 24 i 31 de desembre, i han de romandre tancats els dies 1 de gener i 25 de desembre.

3. Per raons d'ordre públic, de convivència o mediambientals, els ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancament en horari nocturn o la variació de l'horari dels establiments que volen acollir-se a qualsevol de les causes d'exclusió de l'horari general establert per aquest article, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

4. Els ajuntaments, per raons d'ordre públic, de convivència o de salut pública, poden prohibir la venda de begudes alcohòliques a les botigues a l'abast en horari nocturn, de conformitat amb el que determina la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, o la legislació que la substitueixi, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

Article 38. Determinació dels municipis turístics

1. Els ajuntaments poden demanar, als efectes dels horaris comercials, d'acollir-se a la condició de *municipi turístic* si compleixen algun dels supòsits següents:

a) Si, per aflluència estacional, la població del municipi equivalent a temps complet anual (ETCA) és superior a la xifra oficial de població empadronada segons l'Institut d'Estadística de Catalunya i si, a més, el nombre d'allotjaments turístics i segones residències és superior al nombre d'habitatges de residència primària.

b) Si en el municipi concorre alguna de les circumstàncies següents:

1a. Disposa d'algun bé declarat patrimoni de la humanitat, d'algun immoble d'interès cultural integrat en el patrimoni historicoartístic o d'equipaments culturals que generin una aflluència anual acreditada de visitants que superi el nombre d'habitants del municipi.

2a. S'hi celebra algun gran esdeveniment esportiu o cultural de caràcter nacional o internacional.

3a. Disposa d'alguna àrea comercial amb una oferta singular i clarament diferenciada de la que és comuna als

CVE-DOGC-A-17213109-2017

centres comercials de les principals ciutats de Catalunya, la qual genera una aflluència anual acreditada de visitants procedents de fora de Catalunya superior a un milió anual durant un període consecutiu de cinc anys.

4a. Té més de 100.000 habitants i registra més de 600.000 pernотacions l'any immediatament anterior.

5a. Disposa d'una zona portuària on operen creuers turístics i acredita l'arribada per aquest mitjà de transport de més de 400.000 passatgers en el darrer any.

2. Els ajuntaments dels municipis que compleixin alguna de les condicions de l'apartat 1 poden optar per acollir-se a l'excepció de municipi turístic, a l'efecte dels horaris comercials, mitjançant la presentació d'una proposta fonamentada, aprovada pel ple de l'ajuntament, que ha d'especificar si l'excepció es demana per a la totalitat del municipi o només per a una part, i indicar el període de l'any al qual se circumscriu la sol·licitud, la franja horària d'obertura diària sol·licitada i el període de vigència de l'excepció, que no pot ésser superior a quatre anys. A aquesta proposta s'hi han d'adjuntar els informes següents:

a) Informe de la cambra de comerç de l'àmbit territorial afectat.

b) Informe de les organitzacions empresarials representatives del sector del comerç, i també de les associacions o agrupacions de comerciants detallistes representatives al municipi o a les zones afectades. Si no hi ha associacions o organitzacions de comerciants de caràcter local es poden aportar informes d'entitats patronals de caràcter supramunicipal, i, si tampoc no n'hi ha, d'entitats de caràcter general.

c) Informe de les agrupacions de consumidors i usuaris, en l'àmbit territorial afectat.

d) Informe de les organitzacions sindicals en l'àmbit territorial afectat.

3. La determinació d'un municipi com a turístic, a l'efecte dels horaris comercials, s'ha de circumscriure al període estacional de l'any en què el municipi incrementa la població, d'acord amb els paràmetres de l'apartat 1. En la circumstància a què fa referència l'apartat 1.b.2a, la determinació del municipi com a turístic, a l'efecte dels horaris comercials, s'entén referida a les dates en què se celebra l'esdeveniment.

4. La direcció general competent en matèria de comerç és l'òrgan a qui correspon d'aprovar o de denegar la proposta a què fa referència l'apartat 2 i, si s'escau, de modificar-la en els termes que consideri pertinents, amb l'informe previ preceptiu de la direcció general competent en matèria de turisme. La resolució que aprova, denega o modifica la proposta ha d'ésser publicada en el butlletí oficial de la província.

5. La proposta a què fa referència l'apartat 2 es considera denegada si no s'adopta cap resolució expressa en el termini de tres mesos, a comptar de la presentació de la proposta.

6. La condició de municipi turístic pot ésser prorrogada successivament per períodes de quatre anys mitjançant la presentació a la direcció general competent en matèria de comerç, abans que s'exhaureixi el termini de vigència, d'una nova proposta que fonamenti que continuen vigents els requisits que van determinar inicialment la qualificació de municipi turístic a l'efecte dels horaris comercials. Aquesta nova proposta es considera denegada si no s'adopta cap resolució expressa en el termini de tres mesos a comptar de la presentació.

Article 39. Visibilitat de l'horari comercial

Els establiments comercials han d'exposar l'horari adoptat de manera que la informació sigui visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

Títol V. Activitats firals

Capítol I. Conceptes, classificació i publicitat del calendari d'activitats firals

Article 40. Abast i règim jurídic de l'activitat firal

1. Als efectes d'aquesta llei, són *activitats firals* les manifestacions comercials que tenen per objecte l'exposició de béns o l'oferta de serveis per a afavorir-ne el coneixement, la innovació i la difusió, promoure contactes i intercanvis comercials i apropar l'oferta de les diverses branques de l'activitat econòmica a la demanda, si

CVE-DOGC-A-17213109-2017

tenen les característiques següents:

- a) Tenir una durada mínima d'un dia, matí i tarda, i màxima de quinze dies consecutius, amb un màxim de dues edicions l'any.
 - b) Reunir una pluralitat d'expositors, en un recinte identificable, sia tancat o a l'aire lliure, amb els serveis adequats per als expositors i els visitants.
2. Resten expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquest títol:
- a) Les exposicions universals, que es regeixen per la Convenció de París del 22 de novembre de 1928.
 - b) Les activitats congressuals. En el supòsit que se celebrin juntament amb una fira, només aquesta resta subjecta a l'àmbit d'aplicació d'aquest títol.
 - c) Les activitats que persegueixin fins d'interès cultural, educatiu, científic, artístic, cívic o social.
 - d) Les activitats promocionals o de venda de qualsevol tipus organitzades pels establiments comercials o per empreses especialitzades dedicades a l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments. En tot cas, les empreses i les activitats comercials resten subjectes a aquesta llei i, especialment, a la normativa reguladora dels equipaments i dels horaris comercials.
 - e) Els mercats adreçats al públic en general l'activitat dels quals sigui la venda directa amb retirada de mercaderia, encara que rebin la denominació tradicional de *fira*.
3. Les activitats firals resten sotmeses a les normes sectorials específiques relatives al producte exposat i comercialitzat, si s'escau.

Article 41. Conceptes de fira i fira mercat

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *fira* l'activitat firal de caràcter periòdic adreçada, principalment, al públic professional.
2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *fira mercat* l'activitat firal de caràcter periòdic adreçada al públic en general, en què també, de manera complementària, es poden dur a terme operacions comercials amb retirada de mercaderia, l'objecte principal de les quals s'ajusta al que determina l'article 40.1.

Article 42. Classificació de les activitats firals

Les activitats firals es classifiquen en multisectorials, si l'oferta exhibida és representativa de diferents sectors, i monogràfiques si l'oferta exhibida és representativa d'un únic sector.

Article 43. Publicitat

El Govern ha de fer públic anualment el calendari d'activitats firals de Catalunya.

Capítol II. Intervenció administrativa en les activitats firals

Article 44. Règim d'intervenció administrativa

1. La celebració de les fires resta subjecta a la comunicació prèvia, a l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris perquè es pugui celebrar, al departament competent en matèria de fires. Aquesta comunicació ha d'ésser presentada per l'organitzador o, en nom seu, pel titular del recinte firal.
2. La celebració de fires mercat en espais que no són de titularitat pública resta subjecta a la comunicació prèvia a l'ajuntament del municipi on ha de tenir lloc la fira mercat, abans de l'inici de qualsevol dels tràmits necessaris perquè es pugui celebrar. Si l'activitat firal es vol fer en espais de titularitat pública, l'organitzador ha d'obtenir l'autorització prèvia de l'ajuntament.
3. Els ajuntaments han d'informar el departament competent en matèria de comerç sobre les fires mercat que els hagin estat comunicades prèviament o que hagin autoritzat, amb l'objectiu que puguin ésser inscrites en el

CVE-DOGC-A-17213109-2017

Registre d'activitats firals.

4. La comunicació prèvia a què fan referència els apartats 1 i 2 s'ha de presentar a la finestra única empresarial per mitjà dels canals de comunicació que en cada moment s'habilitin, que n'ha de donar trasllat al departament competent en matèria de comerç o a l'ajuntament, segons correspongui. Aquesta comunicació ha d'incloure, com a mínim, les dades d'identificació de la part organitzadora i de l'activitat firal relatives al nom, les dates de celebració, la periodicitat, la localitat, l'emplaçament, l'oferta de productes i serveis que es volen exposar i el públic a qui s'adreça.

5. El departament competent en matèria de comerç ha de vetllar perquè es mantinguin actualitzades les dades corresponents a cada edició de cada activitat firal.

Article 45. Seguretat i ordre públic

L'organitzador d'una activitat firal s'ha de responsabilitzar del manteniment de l'ordre públic dins l'espai firal i hi ha de garantir el compliment de la normativa aplicable per a la seguretat de les persones, els productes, les instal·lacions industrials i el medi ambient, sens perjudici de les competències que la legislació atorga a les forces i els cossos de seguretat.

Capítol III. Registre d'activitats firals

Article 46. Registre d'activitats firals

1. El departament competent en matèria de comerç té cura del Registre d'activitats firals, en el qual s'inscriuen d'ofici les fires i fires mercat que han estat comunicades, a l'objecte de poder elaborar i difondre anualment el calendari de fires de Catalunya, a efectes promocionals, i també en compliment del que estableix l'article 121.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, amb relació a les fires internacionals.

2. El Registre d'activitats firals ha de contenir un apartat específic, permanentment actualitzat, amb les fires i les fires mercat de rellevància especial a Catalunya.

3. El Govern ha d'establir per reglament els criteris objectius perquè les activitats firals puguin accedir a l'apartat específic del Registre d'activitats firals a què fa referència l'apartat 2.

Article 47. Organització

1. Qualsevol canvi d'una activitat firal que afecti les dades que figuren en el Registre d'activitats firals s'ha de comunicar al departament competent en aquesta matèria perquè siguin actualitzades.

2. Les dades que figuren en el Registre d'activitats firals són públiques, d'acord amb la normativa reguladora de la transparència i l'accés a la informació pública, i la protecció de dades.

Article 48. Fires internacionals

El departament competent en matèria d'activitats firals exerceix les competències en matèria de fires internacionals que se celebrin a Catalunya, d'acord amb l'article 121.2 de l'Estatut.

Títol VI. Artesania

Article 49. Ordenació i promoció de l'artesanía

El Govern ha de vetllar per l'ordenació del sector artesà i promoure'n tant el desenvolupament, la modernització i la protecció com la comercialització dels seus productes i serveis per mitjà de qualsevol de les modalitats d'activitat comercial i prestació de serveis que estableix aquesta llei.

Article 50. Esdeveniments artesans

1. Les institucions i les entitats públiques i privades que tenen per objecte l'exposició, la difusió i la venda de béns han d'impulsar l'organització d'esdeveniments que promocionin l'artesania i l'oferta de prestació de serveis de caràcter artesà.
2. Qualsevol activitat pública duta a terme per artesans, en qualsevol dels diferents formats, perquè puguin ésser inclosos en la denominació artesana, ha d'incloure productes elaborats per persones o empreses amb l'acreditació del carnet d'artesà o empresa artesana i amb el distintiu de productes d'artesania.
3. Els esdeveniments de promoció de l'artesania poden adoptar les fórmules de *fira* o de *fira mercat*, amb la denominació, en aquest darrer cas, de *fira mercat d'artesania* si els expositors són artesans, d'acord amb la definició establerta per la normativa reguladora sobre l'activitat artesanal, sempre que s'ajustin als paràmetres establerts pel títol V.
4. Resten excloses de la consideració d'esdeveniment artesà les activitats comercials o d'oferta de prestació de serveis la finalitat principal de les quals és la comercialització de productes o la prestació de serveis destinada al públic en general, independentment de la denominació adoptada o de la modalitat comercial emprada.
5. En funció de la fórmula adoptada és aplicable aquesta llei o qualsevol altra de caràcter general o sectorial que li sigui aplicable, independentment de la denominació que es faci servir per a designar l'esdeveniment artesà.

Títol VII. Instruments de col·laboració

Article 51. Consell Local de Comerç

1. Cada municipi o agrupació de municipis pot crear un consell local de comerç, que actua com a òrgan col·legiat de participació, coordinació, cooperació i col·laboració entre l'Administració local i els agents representatius del sector comercial.
2. El consell comarcal pot assumir les funcions d'Administració local dins el consell local de comerç als municipis de menys de vint comerços minoristes o que no tinguin associacions de comerciants i així ho decideixi el consell comarcal corresponent.
3. Formen part del consell local de comerç una persona en representació de cadascuna de les associacions de comerciants i consumidors d'àmbit local existents al municipi i el mateix nombre de representants de l'Administració local, i també, si escau, una persona en representació de la Generalitat. Exerceix la secretaria la persona designada a l'efecte per l'Administració local, que assisteix al consell local de comerç amb veu però sense vot.
4. En el cas dels consells locals de comerç de les grans ciutats, també en poden formar part, a més de les persones a què fa referència l'apartat 2, una persona en representació de les federacions d'associacions de comerciants de la demarcació territorial corresponent i una en representació de la cambra oficial de comerç. En aquest supòsit, s'ha d'incrementar el nombre de representants de l'Administració local fins a igualar el nombre de representants del sector comercial presents al consell local de comerç.
5. El consell local de comerç es reuneix com a mínim un cop l'any, a iniciativa de l'ajuntament.

Article 52. Formalització de convenis

L'Administració de la Generalitat, l'Administració local i les entitats públiques han de col·laborar, dins l'àmbit de les competències respectives, per a garantir l'aplicació d'aquesta llei. Amb aquesta finalitat poden formalitzar, si s'escau, convenis de col·laboració. Amb la mateixa finalitat, per raons d'agilitat i eficiència, també poden establir convenis de col·laboració amb les entitats que representen sectors professionals i les que representen àmbits territorials de la distribució comercial i la prestació de serveis.

Títol VIII. Foment de la competitivitat del comerç

Article 53. Concepte, objecte i contingut

1. El departament competent en matèria de comerç, juntament amb les polítiques de foment que duen a terme els ajuntaments en el marc de llurs competències, ha de posar en pràctica polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà per a contribuir a millorar-ne l'eficiència, la competitivitat i la sostenibilitat, i posar a l'abast del sector les eines que permetin als seus integrants tenir més capacitat d'adaptació a l'entorn actual, de creixement i d'internacionalització. Aquestes polítiques s'han de concretar per mitjà de plans que desenvolupin objectius i actuacions per a períodes determinats.

2. El Govern ha d'establir programes anuals per a:

a) Garantir la continuïtat de l'activitat en les zones comercials existents i facilitar-ne el relleu, sens perjudici del foment de noves implantacions, per a mantenir la vertebració urbana dels pobles i les ciutats de Catalunya.

b) Desenvolupar plans de carrers o àrees d'interès econòmic des del punt de vista de l'activitat comercial i de la prestació de serveis.

c) Establir programes de suport als plans estratègics de les àrees de gestió dels centres comercials urbans.

d) Establir programes per al foment, el manteniment i la sostenibilitat del comerç en l'entorn rural, sens perjudici de noves implantacions, amb l'objectiu de mantenir la dinamització social que representa la continuïtat d'aquest comerç en les poblacions petites.

e) Fomentar la competitivitat de les empreses de comerç i artesanía a mitjà i llarg termini, per mitjà de la formació, la captació de talent, la innovació, el creixement i la internacionalització. Per a la concreció d'aquests programes, el departament competent en matèria de comerç ha de comptar amb la participació de les entitats comercials i d'artesanía, les universitats i les escoles universitàries que treballin en la matèria.

f) Elaborar plans per promoure l'associacionisme comercial i les aliances estratègiques entre les diferents formes de comerç i de prestació de serveis.

g) Elaborar programes de formació per a incrementar la professionalització i l'impuls de la creativitat en l'entorn comercial.

h) Establir programes de suport a la digitalització massiva del comerç de proximitat i d'avenç en la robotització i la distribució.

3. Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han d'incloure un tractament específic per al comerç amb valor històric.

4. Les corporacions locals, d'acord amb la legislació de règim local, poden dur a terme polítiques de foment d'acord amb les competències respectives.

5. Els requisits i els procediments per a poder-se acollir als programes i als incentius per al foment de la competitivitat del comerç urbà s'han d'establir per reglament.

Article 54. Àrees de promoció econòmica urbana

1. Les polítiques de foment de la competitivitat del comerç urbà han de tenir en compte, d'una manera especial, la implantació i el desenvolupament d'àrees de promoció econòmica urbana, que tenen per finalitat la reactivació, el foment i la millora de la competitivitat de l'economia urbana en una àrea amb una alta concentració comercial delimitada d'un municipi i que potencien la cooperació de l'Administració amb els agents socioeconòmics implicats en el desenvolupament dels centres i els eixos comercials urbans.

2. Les finalitats de les àrees de promoció econòmica urbana són:

a) Aconseguir millores específiques de caràcter econòmic.

b) Complementar els serveis que presten les administracions.

c) Afavorir l'associacionisme i la participació en les polítiques econòmiques públiques.

d) Aconseguir fer accions que complementin l'acció del govern local, que en cap cas no poden implicar una privatització de la gestió de l'espai públic.

3. Les àrees de promoció econòmica urbana han de disposar d'un pla estratègic per a establir les activitats

CVE-DOGC-A-17213109-2017

promocionals més adequades i d'una gerència professional per al compliment de llurs finalitats, i s'han de fonamentar en la col·laboració i en un finançament específic.

Títol IX. Inspecció i procediment sancionador

Capítol I. Inspecció

Article 55. Inspecció en matèria de comerç

1. L'Administració de la Generalitat, per mitjà de la direcció general competent en matèria de comerç, i les administracions locals, en l'àmbit de les competències respectives, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control necessàries per a garantir el compliment d'aquesta llei i la resta de la normativa aplicable en matèria de comerç.
2. Les actuacions d'inspecció i control han d'ésser proporcionades, no discriminatòries, transparents, objectives, i estar clarament i directament vinculades als preceptes d'aquesta llei i a la resta de la normativa en matèria de comerç.
3. La direcció general competent en matèria de comerç, per a garantir el compliment d'aquesta llei i la resta de la normativa aplicable, ha d'establir anualment el pla d'inspecció en matèria de comerç, que ha d'incloure els criteris per a dissenyar les actuacions inspectores de comprovació i investigació que s'hagin de dur a terme, les quals tenen caràcter reservat i no poden ésser objecte de publicitat.
4. El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç i el personal adscrit a l'Administració local que duen a terme les tasques d'inspecció han d'ésser funcionaris i tenen, en l'exercici de llurs funcions, la condició d'autoritat pública, la qual cosa els confereix la potestat de sol·licitar la col·laboració o l'auxili de qualsevol altra autoritat pública, inclosos els membres de les forces i els cossos de seguretat.
5. L'activitat inspectora se sotmet als principis i les normes generals establerts per la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i per la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 56. Obligacions dels inspectors

El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç i el personal adscrit a l'Administració local que duen a terme tasques d'inspecció tenen, en l'exercici de llurs funcions, les obligacions següents:

- a) Identificar-se com a inspector, llevat dels supòsits en què aquesta identificació pugui afectar negativament els objectius de la inspecció. El sistema d'acreditació que identifica el personal que duu a terme la inspecció s'ha de definir per reglament.
- b) Guardar secret respecte de tots els assumptes dels quals tingui coneixement en l'exercici de les funcions d'inspecció.
- c) Tractar la persona inspeccionada amb respecte i deferència, informar-la dels seus drets i deures, i facilitar-li la informació necessària per al compliment de les seves obligacions.

Article 57. Facultats dels inspectors

1. El personal adscrit al departament competent en matèria de comerç que duu a terme les tasques d'inspecció té, en l'exercici de les seves funcions, les facultats següents:
 - a) Investigar i controlar els titulars de les activitats per a verificar el compliment de la normativa comercial aplicable.
 - b) Accedir lliurement i directament, sense preavís, a qualsevol empresa o establiment comercial i els seus annexos, amb els límits que en cada cas estableixi el marc normatiu aplicable.
 - c) Requerir la documentació mercantil, comptable, o de qualsevol altre tipus, que consideri rellevant per a la

CVE-DOGC-A-17213109-2017

investigació, i tenir-hi accés.

d) Advertir les persones inspeccionades de les irregularitats detectades i requerir-les perquè siguin esmenades i s'adeqüin a la normativa.

e) Demanar informació a qualsevol administració.

f) Demanar, tant a entitats públiques com a entitats privades, la informació que consideri necessària per a l'exercici de la seva funció inspectora, inclosa la informació que contingui dades de caràcter personal de tercers, d'acord amb la normativa reguladora de la protecció de dades.

g) Requerir, d'una manera fefaent, la presència de les persones inspeccionades o de qualsevol altra persona que sigui necessària a l'efecte de la inspecció, o qui les representi, a les dependències de l'Administració pública, a l'establiment públic inspeccionat, al domicili social de l'empresa, a les oficines administratives o al lloc on s'emmagatzemin, es distribueixin o es comercialitzin els productes o es prestin els serveis, per a portar a terme la inspecció.

h) Practicar les proves pertinents, fer els mesuraments i prendre les mostres dels productes o mercaderies de les empreses o establiments públics objecte de la inspecció. El procediment que ha de seguir el personal que duu a terme les funcions d'inspecció per a la pràctica de les proves i la presa de mostres s'ha d'establir per reglament.

i) Adoptar, en casos d'urgència, les mesures provisionals pertinents, que posteriorment han d'ésser ratificades per l'òrgan competent, en l'acord d'iniciació del procediment.

j) Sol·licitar, si escau, l'assistència dels cossos i forces de seguretat en el compliment de les tasques d'inspecció.

k) Portar a terme tasques d'anàlisi del mercat, orientades a obtenir informació que permeti d'aprofundir en el coneixement del sector comercial, a fi d'incorporar-la en les actuacions pròpies de vigilància i control.

2. En el cas que, en el decurs de les seves actuacions de comprovació, la inspecció de comerç detecti indicis d'incompliments de la normativa de l'ordre social, n'ha de donar trasllat a la Inspecció de Treball, a fi que aquesta iniciï les actuacions encaminades a verificar aquests incompliments, si s'escau.

Article 58. Deures de les persones que atenen els inspectors

Les persones que atenen els inspectors, a requeriment d'aquests, han de:

a) Identificar-se mitjançant qualsevol dels documents oficials establerts legalment.

b) Subministrar tota la informació requerida o còpia íntegra de la documentació que se'ls sol·liciti.

c) Permetre i facilitar la inspecció, l'accés als locals, establiments i empreses que en són objecte, i també la presa de mostres o mercaderies.

d) Atendre els inspectors amb respecte.

Article 59. Actes i informes

1. Els fets constatats pel personal de l'Administració que, en la seva condició d'autoritat, compleixi tasques d'inspecció i que es formalitzen en un document públic en què s'observin els requisits legals pertinents, tenen valor probatori i presumpció de veracitat, llevat de prova en contrari.

2. El personal inspector, en l'exercici de les seves actuacions d'inspecció i control, pot estendre actes i emetre informes.

3. Les actes d'inspecció han d'estar numerades i recollir, com a mínim, les dades següents:

a) Identificació de la persona que duu a terme la inspecció.

b) Data, hora i lloc de la inspecció.

c) Nom i cognoms o raó social i dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció. En el cas que hi hagi una o més persones compareixents, nom i cognoms, dades administratives d'identificació pública i, si s'escau, qualitat de la seva representació.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

d) Els fets i les dades que l'inspector consideri rellevants en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control.

e) Les manifestacions que faci la persona que compareix.

f) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals, quan correspongui.

g) Signatura de l'inspector.

4. En el cas que s'investiguin activitats o serveis canalitzats per mitjà de serveis de la societat de la informació en què no sigui possible estendre l'acta davant la persona responsable de l'activitat o en el cas que la presència d'aquesta pugui frustrar la finalitat de la inspecció, s'ha de notificar el contingut de l'acta a aquesta persona perquè aporti les dades requerides i pugui fer les manifestacions pertinents.

5. Els informes es poden emetre quan siguin rellevants per a l'aclariment dels fets inspeccionats o bé quan la constatació de la infracció depengui de la documentació lliurada per la persona inspeccionada amb posterioritat a l'acta d'inspecció.

6. Els informes han d'estar numerats i recollir, com a mínim, les dades següents:

a) Identificació de la persona que duu a terme la inspecció.

b) Data i hora de la inspecció.

c) Nom i cognoms o raó social i dades administratives d'identificació pública de la persona objecte d'inspecció.

d) Els fets i les dades que l'inspector consideri rellevants en l'exercici de les seves funcions d'inspecció i control.

e) La sol·licitud d'adopció de mesures provisionals, quan correspongui.

f) Signatura de l'inspector.

7. L'acta i l'informe poden recollir, en qualsevol mena de suport, la documentació i la informació que la persona que duu a terme la inspecció estimi necessària, la qual s'ha d'incorporar en annexos degudament diligenciats.

Article 60. Efectes de les actuacions dels inspectors

1. Les actes o els informes emesos pels inspectors han de proposar:

a) La iniciació del procediment sancionador.

b) L'arxivament de les diligències.

c) La inhibició a favor d'un altre òrgan competent.

d) La prossecució de les actuacions o de qualsevol altra mesura que es consideri adequada.

2. Un cop analitzada la proposta formulada per la persona que ha dut a terme la inspecció, l'òrgan competent ha de decidir la destinació de les actuacions practicades.

Capítol II. Procediment sancionador

Article 61. Normativa aplicable

El procediment sancionador s'ha d'ajustar al que estableixen aquesta llei, la normativa que la desplegui, el Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, la Llei 26/2010, la Llei de l'Estat 39/2015, la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i qualsevol altra normativa que les substitueixi o complementi.

Article 62. Informació i actuacions prèvies

1. Amb anterioritat a l'inici del procediment, l'òrgan competent per a iniciar-lo pot obrir un període d'informació o actuacions prèvies amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

2. Les actuacions prèvies s'han d'orientar a determinar, de la manera més precisa possible, els fets susceptibles de motivar la iniciació del procediment, la identificació de la persona o persones que poden ésser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorren.

3. Correspon al personal competent en matèria de comerç que compleix tasques d'inspecció fer les actuacions prèvies a què fa referència el capítol I.

Article 63. Inici del procediment

1. El procediment sancionador s'inicia d'ofici, per acord de l'òrgan competent, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

2. L'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador és el que determina la normativa d'organització i d'estructura del departament competent en matèria de comerç.

3. En el cas que els fets puguin ésser constitutius de presumptes infraccions penals, han d'ésser comunicats a la jurisdicció penal. Si, un cop iniciat el procediment, l'Administració té constància de l'existència d'un procés penal amb identitat de subjecte, fet i fonament, l'òrgan competent per a incoar el procediment administratiu sancionador n'ha d'acordar la suspensió fins que no s'aprovi la resolució judicial corresponent, i pot adoptar les mesures cautelars que estimi necessàries, les quals han d'ésser notificades als interessats. Si la resolució judicial ferma aprecia l'existència de delictes o falta, l'Administració ha de declarar conclús el procediment administratiu sancionador; en cas contrari, si la resolució judicial no aprecia l'existència de delictes o falta, s'ha d'aixecar la suspensió i continuar la tramitació del procediment administratiu sancionador.

Article 64. Instrucció

1. L'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador ha de nomenar l'instructor entre el personal funcionari adscrit a la unitat competent en matèria de procediment de la direcció general competent en matèria de comerç, que ha d'ésser necessàriament una persona llicenciada en dret. En el mateix moment es pot nomenar el secretari de l'expedient.

2. L'instructor ha de fer els actes necessaris d'instrucció per a la determinació, el coneixement i la comprovació dels fets sobre els quals s'ha de pronunciar la resolució.

3. Les funcions de l'instructor són les que estableixen la Llei 26/2010 i la Llei de l'Estat 39/2015, o les normes que les substitueixin o complementin.

Article 65. Pràctica de les proves

1. L'interessat en el procediment pot proposar en la fase d'al·legacions a l'acord d'iniciació del procediment o, si s'escau, en el plec de càrrecs les proves que cregui necessàries per a la seva defensa. Així mateix, l'Administració pot ordenar la pràctica de les proves que consideri pertinents.

2. L'instructor només pot rebutjar motivadament les proves proposades per l'interessat quan les consideri manifestament improcedents o innecessàries o quan entengui que no poden alterar la resolució final a favor del presumpte responsable.

Article 66. Potestat sancionadora

La potestat per a adoptar les resolucions sancionadores correspon al Govern, als òrgans del departament competent en matèria de comerç, d'acord amb el que es determini per reglament, i als òrgans corresponents dels ajuntaments en l'àmbit de llurs competències.

Article 67. Procediment sancionador abreujat

En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar de lleus, es pot instruir un procediment sancionador abreujat, si es tracta d'infraccions flagrants i els fets han estat recollits en l'acta corresponent o en denúncia de l'autoritat competent.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

Article 68. Caducitat

1. Si transcorren dotze mesos des de la data de l'acord d'iniciació del procediment sancionador i no se n'ha notificat la resolució, es produeix la caducitat del procediment, llevat del procediment sancionador abreujat, en què el termini de caducitat és de sis mesos.
2. La caducitat pot ésser declarada d'ofici o al·legada pels imputats. Si l'òrgan competent accepta l'al·legació, es declara conclòs l'expedient i es decreta l'arxiu de les actuacions.

Article 69. Prescripció de les infraccions i de les sancions

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de divuit mesos.
2. Les sancions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap d'un any.
3. Els terminis de prescripció s'han de computar d'acord amb la legislació general aplicable a les infraccions i a les sancions.

Article 70. Mesures provisionals

1. L'òrgan competent per a resoldre pot adoptar, per acord motivat, les mesures de caràcter provisional que consideri necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui adoptar, d'acord amb el que estableixen la Llei de l'Estat 39/2015 i la Llei 26/2010, o les normes que les substitueixin o complementin.
2. En l'adopció de les mesures provisionals s'ha de tenir en compte:
 - a) L'existència d'elements de judici suficients que justifiquin l'adopció.
 - b) La proporcionalitat i la idoneïtat de les mesures en atenció als fets i les circumstàncies determinants de la incoació i la resolució de l'expedient sancionador.
 - c) L'adopció de les mesures menys perjudicials possibles per als afectats.
 - d) La impossibilitat d'adoptar mesures que puguin causar perjudicis de difícil o d'impossible reparació o que impliquin la violació de drets emparats per les lleis.
3. Durant la tramitació del procediment, les mesures provisionals, d'ofici o a instància de part, poden ésser aixecades o modificades per acord motivat de l'òrgan competent, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o si no s'han pogut tenir en compte en el moment de l'adopció. En qualsevol cas, les mesures provisionals s'extingeixen quan la resolució administrativa que posa fi al procediment produeix els seus efectes.
4. Abans de l'inici del procediment, l'òrgan competent per a iniciar o instruir el procediment, d'ofici o instància de part, en casos d'urgència inajornable i per a la protecció provisional dels interessos implicats, pot adoptar de manera motivada les mesures provisionals que siguin necessàries i proporcionades, d'acord amb l'apartat 2.
5. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici del procediment han d'ésser confirmades, modificades o aixecades en l'acord d'iniciació del procediment, que s'ha d'aprovar dins dels quinze dies següents a l'adopció i que pot ésser objecte del recurs que escaigui. En qualsevol cas, les mesures provisionals resten sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini de quinze dies o si l'acord d'iniciació no s'hi pronuncia expressament.

Títol X. Infraccions i sancions

Capítol I. Infraccions

Article 71. Tipus d'infracció

Les infraccions per incompliment del que estableix aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 72. Infraccions lleus

1. Amb relació a l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis, són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions per a l'accés a l'activitat comercial i a la prestació de serveis que estableix l'article 7.

b) Incomplir les condicions i els requisits que estableix l'article 8 per a l'exercici de qualsevol activitat comercial o de prestació de serveis en l'àmbit territorial de Catalunya, sens perjudici d'altres tipus d'infraccions que estableixi la normativa sectorial específica.

c) Exercir l'activitat comercial minorista simultàniament amb altres activitats, incomplint el que estableix l'article 10.

2. És infracció lleu no fer les comunicacions que estableix aquesta llei, i també no fer les declaracions responsables preceptives.

3. Amb relació a l'estructura i les condicions internes dels establiments comercials, és infracció lleu incomplir el que estableixen aquesta llei i la resta de la normativa catalana, estatal i local respecte dels productes que es comercialitzen o la naturalesa dels serveis que es presten.

4. Amb relació a la venda no sedentària, són infraccions lleus:

a) L'exercici de la venda no sedentària incomplint el que estableix aquesta llei, els reglaments que la despleguen i les ordenances municipals que la regulen. També són responsables de la infracció les persones que hi participen, les que contribueixen a cometre-la o que en faciliten la comissió, i també les persones que adquireixen els béns o els serveis oferts.

b) L'exercici de la venda no sedentària fora de les dates, dels horaris, del perímetre o de l'itinerari autoritzats, i també la que incompleixi les dimensions o les condicions d'accés establertes per l'ordenança municipal corresponent.

c) L'exercici de la venda no sedentària sense tenir visible l'autorització de l'ajuntament corresponent, que s'ha d'exhibir de manera permanent a la parada de venda o al vehicle botiga.

d) L'exercici de la venda no sedentària en espais de titularitat privada incomplint el que estableix aquesta llei per als establiments comercials en general.

5. Amb relació a la venda a distància, és infracció lleu incomplir els requisits que estableixen aquesta llei i la resta de la normativa catalana, i també la normativa comunitària, estatal i local aplicable.

6. Amb relació als locals destinats essencialment a la venda automàtica, és infracció lleu incomplir la normativa aplicable.

7. Amb relació a la venda en subhasta pública, són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions o els requisits per a l'exercici de la venda en subhasta pública establerts per l'article 18.

b) Dur a terme la venda en subhasta pública empreses que no es dediquen exclusivament a aquesta activitat.

8. Amb relació a les activitats de promoció amb finalitat extintiva, és infracció lleu incomplir les condicions generals establertes per l'article 19.

9. Amb relació a la venda en rebaixes, és infracció lleu fer-ne incomplint el que estableix l'article 20.

10. Amb relació a les vendes en liquidació, és infracció lleu incomplir el que estableix l'article 21.

11. Amb relació a les vendes de saldos, és infracció lleu incomplir el que estableix l'article 22.

12. Amb relació als establiments especialitzats en la venda d'excedents, és infracció lleu incomplir les condicions que estableix l'article 23 per a l'exercici d'aquesta venda.

13. Amb relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat incentivadora, són infraccions lleus:

a) Incomplir les condicions que estableix l'article 24.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

b) Amb relació a les vendes i la prestació de serveis amb obsequi, fer-ne incomplint el que disposa l'article 25.

c) Amb relació a les ofertes conjuntes, fer-ne incomplint el que estableix l'article 26.2.

14. Amb relació a les activitats prohibides, són infraccions lleus:

a) L'exercici de l'activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les.

b) L'oferiment o la venda, per part de les entitats a què fa referència l'article 27.2, de productes o serveis al públic en general o incomplint les condicions establertes per aquest article.

c) La imposició als comerciants, per part dels proveïdors o els distribuïdors, de tractes discriminatoris respecte d'altres, i també la negativa injustificada a subministrar-los llurs productes o serveis.

d) Incomplir el que estableix l'article 28 pel que fa a la prohibició de l'oferiment o la venda a domicili de productes o serveis.

e) Incomplir el que estableix l'article 29 pel que fa a la prohibició de la venda en cadena o en piràmide.

f) Incomplir la prohibició de determinades pràctiques comercials a què fa referència l'article 30.

15. Amb relació a l'obligació de vendre i al trencament d'estocs, és infracció lleu incomplir el que estableixen els articles 31 i 32.

16. Amb relació als horaris comercials, són infraccions lleus:

a) Obrir l'establiment comercial en horari no autoritzat.

b) Incomplir el temps màxim d'obertura establert per a l'establiment comercial.

c) Obrir l'establiment comercial en diumenge o dia festiu no autoritzat.

d) No tenir exposat l'horari d'obertura de l'establiment comercial de manera visible al públic, fins i tot amb l'establiment tancat.

17. Són infraccions lleus la resta d'infraccions que no escaigui de qualificar de greus.

Article 73. Infraccions greus

1. Amb relació a la venda en pública subhasta, són infraccions greus:

a) No fer constar en els anuncis i les licitacions que l'article objecte de venda en subhasta és una imitació o un article aparentment valuós.

b) No fer constar en els anuncis i les licitacions que l'article objecte d'una venda en subhasta que s'acompanya amb el nom, les inicials o la signatura de l'autor no n'és l'original.

c) No cerciorar-se, l'empresa subhastadora, prèviament a l'inici de la subhasta, de la procedència legítima de tots els objectes que s'hi inclouen.

2. Amb relació a les condicions generals de les activitats de promoció amb finalitat extintiva, és infracció greu fer pública com a una modalitat de venda amb finalitat extintiva la que, d'acord amb el que estableix aquesta llei, no s'ajusta a aquesta modalitat.

3. Amb relació a la venda en rebaixes, són infraccions greus:

a) Dur a terme la venda en rebaixes incomplint el que estableix l'article 20 quan l'empresa infractora faci publicitat en qualsevol mitjà de comunicació, com a mínim, d'abast territorial de Catalunya.

b) Dur a terme la venda en rebaixes de productes defectuosos, deteriorats, desaparellats, que presentin qualsevol manca amb relació al mateix producte original posat a la venda o que es considerin manifestament obsolets.

c) Dur a terme la venda en rebaixes d'unitats d'un producte adquirides expressament amb aquesta finalitat.

4. Amb relació a la venda a pèrdua, és infracció greu oferir productes o fer vendes al públic amb pèrdua.

5. Amb relació a la venda no sedentària, dur a terme aquest tipus de venda sense tenir l'autorització de l'ajuntament corresponent.

CVE-DOGC-A-17213109-2017

6. Amb relació al pagament a proveïdors, són infraccions greus:

- a) Incomplir els terminis de pagament als quals es refereix l'article 35.1 d'acord amb la legislació vigent en matèria de morositat en les operacions comercials.
- b) Incomplir els comerciants l'obligació de documentar, en el moment de fer-se el lliurament de la mercaderia, l'operació de lliurament i recepció, amb indicació expressa de la data en què es duu a terme, i també no conservar el document acreditatiu durant el període d'un any.

7. Amb relació a les infraccions a què fa referència l'article 72.16 en matèria d'horaris comercials, és infracció greu fer publicitat d'una obertura no autoritzada en un o més mitjans de comunicació de, com a mínim, abast supramunicipal.

8. Amb relació a les infraccions de l'article 72.16 en matèria d'horaris comercials, és infracció greu superar l'empresa infractora, dins de l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió, la quota del 10% en un sector determinat de l'activitat comercial.

9. Amb relació a les accions d'inspecció, informació o investigació, són infraccions greus:

- a) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o llurs agents en compliment de les funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.
- b) Subministrar informació falsa, inexacta o parcial a les autoritats competents o a llurs agents en compliment de les funcions d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.
- c) Dur a terme accions com la coacció, la resistència, la represàlia o qualsevol altra forma de pressió o temptativa contra els agents facultats per a l'exercici de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.
- d) Limitar o impossibilitar a les autoritats competents o a llurs agents l'accés als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei.

10. Manipular, traslladar o fer desaparèixer les mostres dipositades o les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents com a mesura cautelar.

11. No disposar de les autoritzacions o llicències corresponents que estableix aquesta llei.

12. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'Administració a què fa referència aquesta llei.

13. Reincidir en la comissió d'infraccions qualificades de lleus en un període de dos anys.

14. Cometre infraccions que no escaigui de qualificar de molt greus.

Article 74. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

- a) Reincidir en la comissió d'infraccions qualificades de greus en un període de cinc anys, sempre que no es produeixin com a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.
- b) Cometre infraccions que puguin donar lloc a perjudicis que, per llur importància, puguin produir alteracions greus de l'activitat comercial.
- c) Cometre una infracció que reporti un benefici il·lícit que superi l'import màxim de les infraccions qualificades de greus.
- d) Superar, en matèria d'horaris comercials, d'acord amb l'article 72.16, dins de l'àrea d'influència de l'establiment, la quota del 20% en un sector determinat de l'activitat.

Capítol II. Sancions

Article 75. Classes de sancions

Els titulars dels òrgans del departament competent en matèria de comerç poden imposar les sancions següents:

- a) Multa.
- b) Tancament temporal de l'establiment infractor.
- c) Publicitat de les sancions.

Article 76. Quantia de les sancions

Les infraccions que tipifica aquesta llei se sancionen amb les multes següents:

- a) Per les infraccions lleus, una multa de fins a 20.000 euros.
- b) Per les infraccions greus, una multa d'entre 20.001 i 100.000 euros.
- c) Per les infraccions molt greus, una multa d'entre 100.001 i 500.000 euros.

Article 77. Gradació de les sancions

1. La quantia de les sancions es fixa tenint en compte els criteris següents, que poden esdevenir fets atenuants o agreujants:

- a) La categoria de l'establiment en funció de la superfície de venda.
- b) El volum de vendes.
- c) La quantia del benefici il·lícit obtingut.
- d) El nivell d'intencionalitat en la comissió de la infracció.
- e) El període durant el qual s'ha comès la infracció.
- f) La situació de predomini de l'infractor en el mercat, encara que no es tracti de la primera empresa del sector en el mercat.
- g) La reincidència en la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa.
- h) El reconeixement immediat de la culpabilitat i la manifestació de la voluntat d'esmena de la infracció comesa.
- i) La comissió d'una infracció incomplint una resolució d'avertiment.
- j) La pertinença a una gran empresa o a un grup d'empreses.

2. L'òrgan sancionador pot aplicar una sanció inferior a la que correspondria pel tipus d'infracció si:

- a) Aprecia una evident disminució de la culpabilitat de l'imputat o de l'antijuridicitat del fet infractor com a conseqüència de la concurrència significativa de com a mínim dos dels criteris de l'apartat 1.
- b) L'entitat infractora ha esmenat immediatament els fets constitutius de la infracció comesa.

3. Excepcionalment, l'òrgan sancionador, a proposta de l'instructor i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència de com a mínim tres dels criteris atenuants a què fa referència l'apartat 1, pot acordar no imposar una sanció i, en el seu lloc, fer un advertiment al subjecte responsable.

4. En cap cas no pot ésser objecte d'un advertiment l'empresa que ja hagi estat sancionada prèviament per la comissió de la mateixa infracció, llevat que hagi transcorregut un termini de dos anys des que la resolució és ferma.

Article 78. Tancament temporal de l'establiment

1. En el cas d'infraccions molt greus, en què concorrin circumstàncies agreujants molt significatives, l'òrgan competent per a la imposició de sancions molt greus en matèria de comerç pot acordar d'imposar la sanció de

CVE-DOGC-A-17213109-2017

tancament temporal de l'establiment per un termini màxim d'un any.

2. La sanció de tancament temporal s'ha de comunicar a l'ajuntament del terme municipal on es troba emplaçat l'establiment.

Article 79. Reincidència

S'entén que hi ha reincidència si l'infractor ha estat sancionat en l'any immediatament anterior per la comissió d'una infracció de la mateixa naturalesa, sempre que s'hagi declarat així per resolució ferma en via administrativa.

Article 80. Cancel·lació d'antecedents

1. Es consideren cancel·lats els antecedents infractors quan han transcorregut:

- a) Dos anys, en el cas de les infraccions lleus.
- b) Tres anys, en el cas de les infraccions greus.
- c) Cinc anys, en el cas de les infraccions molt greus.

2. Els terminis de l'apartat 1 comencen a comptar l'endemà del dia en què la resolució sancionadora esdevé ferma en via administrativa.

Article 81. Publicitat de les sancions

1. En el cas de sancions greus o molt greus, les resolucions sancionadores poden acordar, com a sanció accessòria, per raons d'exemplaritat, la publicació de les sancions imposades de conformitat amb aquesta llei, publicació que s'ha de fer un cop la resolució sancionadora sigui ferma.

2. La publicitat de la sanció s'ha de fer, com a mínim, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i en dos mitjans de comunicació d'abast territorial de Catalunya, indicant el nom de la persona responsable o raó social, la infracció comesa i la sanció imposada. El cost de la publicació és a càrrec de la persona o empresa sancionada.

Article 82. Efectes de les sancions

1. La imposició de sancions greus o molt greus pot comportar la limitació per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el que disposa la legislació sobre contractació del sector públic.

2. La normativa reguladora de les subvencions i els ajuts públics pot tenir en compte en les seves bases reguladores les resolucions sancionadores fermes que hagin imposat sancions greus o molt greus en l'àmbit del comerç, dels serveis i de les fires.

Article 83. Multa coercitiva

1. La multa coercitiva, com a mitjà d'execució forçosa, és un instrument independent de les sancions imposades i compatible amb aquestes.

2. Les multes coercitives s'imposen si el requeriment previ de compliment de la sanció imposada en el termini previst és desatès. L'òrgan competent remet un escrit requerint la persona sancionada perquè, en el termini indicat en el mateix escrit, que no pot superar els trenta dies naturals, compleixi la sanció imposada, advertint-la de les conseqüències de l'incompliment, especialment de la quantia de la multa que s'imposaria, la qual no pot superar els 10.000 euros.

3. Es poden emetre tants requeriments i imposar tantes multes coercitives com siguin necessàries fins que es compleixi el pagament de la sanció o el requeriment imposat.

Article 84. Tancament de l'establiment

CVE-DOGC-A-17213109-2017

1. Les infraccions per la realització d'una activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense que el marc normatiu aplicable en permeti l'exercici se sancionen amb el tancament de l'establiment.

2. La resolució sancionadora d'acord de tancament és adoptada pel conseller competent en matèria de comerç, a proposta de l'òrgan competent per a imposar la sanció, llevat que ja correspongui al dit conseller la imposició de la sanció.

Article 85. Competència sancionadora de les corporacions locals

1. Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies, segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per la comissió de les infraccions lleus tipificades per l'article 72:

a) Apartat 1, lletres *a* i *b*, amb relació a l'exercici de l'activitat comercial i la prestació de serveis.

b) Apartat 3, amb relació a l'estructura i les condicions internes dels establiments comercials.

c) Apartat 4, en matèria de venda no sedentària, que és aplicable si no hi ha cap ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquesta matèria, i sens perjudici del que disposa l'apartat 3.

d) Apartat 7, amb relació a la venda en subhasta pública.

e) Apartat 14, amb relació a les activitats prohibides.

2. Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies, segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per les infraccions greus tipificades per l'article 73, apartats 5, 9 i 11.

3. L'exercici de la competència sancionadora a què fan referència els apartats 1 i 2 comporta la facultat d'inspecció i comprovació i la facultat per a incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors.

4. La competència sancionadora de les corporacions locals pot ésser exercida subsidiàriament pel departament competent en matèria de comerç.

Disposicions addicionals

Primera. Horaris comercials

1. El departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia del consell assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç, ha d'establir, mitjançant una ordre, el calendari dels diumenges i festius en què poden obrir els establiments comercials, que ha d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* abans del 31 de juliol de l'any anterior al que faci referència el calendari.

2. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada ha d'atorgar als ajuntaments la possibilitat de substituir dues dates d'aquest calendari.

3. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari dels diumenges i festius amb obertura comercial autoritzada ha d'atorgar als ajuntaments la facultat d'afegir les dues dates que determina la lletra *c* de l'article 36.2 i ha d'establir aquestes dates per als casos en què l'ajuntament corresponent no les fixi.

4. El departament competent en matèria de comerç ha d'establir l'obertura en un dia festiu si es produeix la coincidència de dos o més dies festius de caràcter general consecutius, llevat de quan hi concorri alguna de les dates a què fa referència la lletra *d* de l'article 36.2.

5. L'ordre del departament competent en matèria de comerç per la qual s'estableix el calendari de festius amb obertura comercial autoritzada ha de determinar l'aplicació d'aquest principi amb relació a les facultats dels ajuntaments en virtut dels apartats 2 i 3.

Segona. Afectació de les sancions

CVE-DOGC-A-17213109-2017

El Govern ha de destinar íntegrament l'import de les sancions econòmiques obtingut per infraccions d'aquesta llei i del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, a finançar els programes de foment i promoció de l'activitat comercial.

Tercera. Foment del model d'economia circular en l'activitat comercial

1. El Govern ha de promoure, juntament amb les associacions de comerciants més representatives, la implantació d'un model circular d'activitat comercial que serveixi per a vertebrar els pobles, els barris i les ciutats i contribueixi al nou model d'economia sostenible en els termes expressats per les institucions corresponents de la Unió Europea, i acordar amb aquestes associacions les accions de col·laboració que es considerin pertinents per a la implantació efectiva d'aquest model.
2. Les administracions públiques concernides han de cooperar per a promoure l'elaboració de les disposicions normatives que calguin per a implantar el model d'economia circular amb relació a l'activitat comercial, d'acord amb el principi de col·laboració i de cooperació administratives i amb el ple respecte a l'àmbit de llurs competències.
3. El Govern ha de promoure la posada en funcionament de mesures temporals i proves pilot a l'efecte d'avaluar la implantació definitiva de models d'economia circular en l'activitat comercial.
4. Els comerços i les activitats comercials que estableixin models d'economia circular en llur activitat han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir el retorn del producte per a reutilitzar-lo o el retorn dels materials per a fer-ne el tractament, i posar-los, si escau, a disposició dels gestors autoritzats de residus. En aquest sentit, resten obligats a:
 - a) Comunicar el circuit de retorn dels residus a l'Administració pública competent, abans d'iniciar la pràctica de l'activitat comercial, de posar en funcionament les instal·lacions o d'iniciar la prestació de serveis.
 - b) Fer públic i posar en coneixement dels consumidors, d'una manera inequívoca, veraç, suficient i comprensible, el circuit de retorn per a la valorització dels residus.
 - c) Retornar, si s'escau, els dipòsits o les garanties que hagin cobrat per a la valorització dels residus.

Quarta. Impacte de la venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància

S'ha de constituir un òrgan d'estudi i de seguiment integrat per representants del departament competent en matèria de comerç, els ajuntaments, les entitats representatives del sector i les cambres de comerç per a estudiar els efectes de la venda de productes i prestació de serveis per Internet o a distància en el territori.

Cinquena. Lluita contra el malbaratament d'aliments i aprofitament dels excedents alimentaris

1. El Govern, d'acord amb el principi de col·laboració i de cooperació administratives i amb ple respecte a l'àmbit de llurs competències, ha d'establir acords amb els ajuntaments per a elaborar programes de foment de l'aprofitament dels excedents alimentaris i accions de control contra el malbaratament d'aliments.
2. Els programes a què fa referència l'apartat 1 han d'establir els mecanismes per a facilitar que productors, distribuïdors, comerciants, artesans i restauradors duguin a terme iniciatives per a reduir residus, especialment orgànics, impulsin la responsabilitat ambiental i social per a reduir el malbaratament alimentari, i informin els consumidors sobre hàbits de consum.
3. Els programes a què fa referència l'apartat 1 han d'establir els mecanismes per a facilitar que productors, distribuïdors, comerciants, artesans i restauradors estableixin convenis amb entitats socials per a garantir l'aprofitament dels excedents alimentaris per transferència gratuïta destinats al consum humà mitjançant l'acció social.

Disposicions transitòries

Primera. Excepcions en horaris comercials dels municipis turístics

CVE-DOGC-A-17213109-2017

Les excepcions en matèria d'horaris comercials derivades de la qualificació de municipi turístic als efectes dels horaris comercials que són vigents en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei s'extingeixen en el termini fixat per la resolució per la qual s'aprova l'excepció o, si no s'hi especifica cap termini, al cap de quatre anys de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Segona. Adequació a la llei dels establiments amb zones de degustació

Els establiments comercials que tinguin zona de degustació en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei poden mantenir-la si compleixen els requisits establerts per l'article 11, i, en el cas que no els compleixin, disposen d'un període transitori d'un any per a adequar-s'hi.

Disposició derogatòria

Resten derogades les normes següents:

- a) El Decret legislatiu 1/1993, del 9 de març, sobre comerç interior, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de la Llei 1/1983, del 18 de febrer, i la Llei 23/1991, del 29 de novembre.
- b) La Llei 1/1983, del 18 de febrer, de regulació administrativa de determinades estructures comercials i vendes especials.
- c) La Llei 23/1991, del 29 de novembre, de comerç interior.
- d) La Llei 1/1990, del 8 de gener, de disciplina de mercat i de defensa dels consumidors i usuaris.
- e) La Llei 8/1994, del 25 de maig, d'activitats firals.
- f) Els articles 53 i 55 de la Llei 21/2001, del 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- g) La Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials.
- h) L'article 5 de la Llei 15/2005, del 27 de desembre, de reforma parcial de diversos preceptes legals en matèries d'agricultura, ramaderia i pesca, de comerç, de salut i de treball.
- i) La Llei 17/2005, del 27 de desembre, de modificació de la Llei 8/2004, del 23 de desembre, d'horaris comercials.
- j) L'article 23 de la Llei 17/2007, del 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
- k) Els articles 28, 29, 30, 32 a 46 i 48 a 53 del Decret legislatiu 3/2010, del 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.
- l) Els articles 71, 72, 106, 107 i 108 i la disposició transitòria primera de la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.
- m) La disposició addicional tretzena i les disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.
- n) L'article 46 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.
- o) La Llei 3/2014, del 19 de febrer, d'horaris comercials i de mesures per a determinades activitats de promoció.
- p) El Decret 154/1985, del 6 de juny, pel qual es regulen els horaris comercials a Catalunya.
- q) El Decret 41/1994, del 22 de febrer, d'horaris comercials.
- r) El Decret 118/1995, del 3 d'abril, sobre la venda de productes culturals la Diada de Sant Jordi.
- s) El Decret 147/1995, del 3 d'abril, de modificació del Decret 174/1990, del 3 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora que preveu la Llei 1/1990, del 8 de gener, de disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris.
- t) Qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que contradigui les disposicions d'aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Modificació del Decret Llei 1/2009

1. S'afegeix un nou apartat, el 2, a l'article 6 del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

«2. Els mercats municipals es classifiquen d'acord amb les categories que estableix la lletra a de l'apartat 1, en funció de la superfície de venda de què disposa el local comercial més gran que forma part del mercat municipal.»

2. L'antic apartat 2 de l'article 6 del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, passa a ésser l'apartat 3:

«3. Per reglament es poden establir altres classificacions dels establiments comercials a efectes estadístics.»

3. Es modifica l'article 36 del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, que resta redactat de la manera següent:

«El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquest decret llei és l'establert per la Llei de comerç, serveis i fires, d'acord amb els principis que en matèria sancionadora estableixen la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Segona. Règim especial del municipi de Barcelona

1. Aquesta Llei i les disposicions que la despleguen són aplicables al municipi de Barcelona, sens perjudici del caràcter prevalent de la seva Carta municipal, aprovada per mitjà de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, i de la normativa que configura el règim especial d'aquesta ciutat.

2. Als efectes del que estableix l'article 36.6, s'entén que les quatre modificacions a l'horari comercial general, que, com a màxim, es poden autoritzar, s'apliquen per districtes en el cas del municipi de Barcelona, sens perjudici d'aplicar el còmput general establert per l'article 36.6 si es tracta de modificacions a l'horari comercial general que afecten tot el municipi o un sector de l'activitat comercial en el conjunt del municipi.

3. Amb relació als establiments situats a la ciutat de Barcelona, no són aplicables els criteris relatius a les zones de degustació, a què fa referència l'article 11.2 i 4, els quals s'han de regular per mitjà d'una ordenança municipal, de conformitat amb el que estableix la Carta municipal de Barcelona.

4. A l'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les competències pròpies, i sens perjudici de qualsevol altra competència que se li atorgui en aplicació del seu règim especial, li correspon:

a) Sol·licitar al departament competent en matèria de comerç la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 de l'article 36, per als establiments d'un sector d'activitat comercial concret amb motiu d'un esdeveniment promocional o d'impacte especial en el sector.

b) Acordar, per motius d'ordre públic, l'obligatorietat de tancar en horari nocturn els establiments destinats essencialment a la venda o la prestació de serveis mitjançant màquines automàtiques, a què fan referència els apartats 2 i 3 de l'article 17, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.

c) Adoptar mesures de foment de la competitivitat del comerç urbà.

5. L'Ajuntament de Barcelona, en l'àmbit de les competències pròpies, exerceix, a més de les competències sancionadores establertes per l'article 85, també les derivades de la comissió de les infraccions següents:

a) Infraccions lleus:

1a. No fer les comunicacions que estableix aquesta llei, i també no fer les declaracions responsables preceptives a què fa referència l'article 72.2.

2a. Incomplir la normativa aplicable a què fa referència l'article 72.6 els locals destinats essencialment a la

CVE-DOGC-A-17213109-2017

venda automàtica.

3a. Exercir una activitat comercial o la prestació de serveis en espais de titularitat pública o privada sense les condicions legalment establertes per a exercir-les a què fa referència l'article 72.14. a.

4a. Incomplir les obligacions en matèria d'horaris comercials a què fa referència l'article 72.16.

5a. Incomplir les obligacions a què fa referència l'article 72.17, si no és procedent qualificar-les de greus, respecte a les infraccions de l'article 73, apartats 9, 10, 11, amb relació a les obligacions derivades de qualsevol títol habilitant de competència municipal, i apartat 12.

b) Infraccions greus:

1a. Negar-se o resistir-se a subministrar les dades a què fa referència l'article 73.9. a.

2a. Subministrar informació falsa pel que fa al que estableix l'article 73.9. b.

3a. Coaccionar, resistir-se o prendre represàlies amb relació al que estableix l'article 73.9. c.

4a. Limitar o impossibilitar l'accés de les autoritats competents o llurs agents als establiments comercials o als locals de les empreses objecte de les activitats d'inspecció, informació o investigació en les matèries objecte d'aquesta llei, a què fa referència l'article 73.9. d.

5a. Manipular, traslladar o fer desaparèixer les mostres dipositades o les mercaderies intervingudes pels funcionaris competents en aquesta matèria, com a mesura cautelar, a què fa referència l'article 73.10.

6a. No disposar de les autoritzacions o llicències corresponents, a què fa referència l'article 73.11.

7a. Consignar dades falses en les declaracions responsables preceptives o en qualsevol altra documentació adreçada a l'Administració, a què fa referència l'article 73.12.

8a. Reincidir en la comissió d'infraccions lleus respecte a les infraccions tipificades per la lletra a.

c) Infraccions molt greus: reincidir en la comissió d'infraccions greus respecte a les infraccions tipificades per la lletra b.

6. L'atribució a l'Ajuntament de Barcelona de les competències sancionadores a què fa referència l'apartat 5 comporta també la competència per a adoptar les mesures de tancament temporal, publicitat de les sancions i tancament definitiu, en els termes que estableixen els articles 78, 81 i 84. L'exercici d'aquestes competències comporta les facultats de l'Ajuntament de Barcelona d'inspeccionar i comprovar, i també incoar, instruir i resoldre els expedients sancionadors corresponents. Subsidiàriament les competències sancionadores poden ésser exercides pel departament competent en matèria de comerç.

Tercera. Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana

1. El Govern, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en el marc del que estableix l'article 54, ha d'aprovar un projecte de llei per a establir el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana per a fer-ne possible la implantació. Aquest projecte de llei, com a mínim, ha d'incloure:

a) Els requisits que han de complir les àrees de promoció econòmica urbana perquè es puguin constituir, que són els següents:

1r. La definició de la delimitació territorial de l'àrea de promoció.

2n. El suport necessari dels titulars o els propietaris dels locals comercials dedicats a activitats econòmiques de la zona delimitada com a àrea de promoció econòmica urbana, que en garanteixi la qualitat democràtica del procés d'implantació amb la previsió de la majoria corresponent.

3r. L'elaboració d'un pla estratègic en què constin, entre altres aspectes, les activitats promocionals.

4t. L'establiment d'una gestió professionalitzada.

5è. El pressupost necessari per a portar a terme el pla estratègic definit.

6è. La forma jurídica i els estatuts més adequats a la missió de l'àrea de promoció.

7è. L'instrument de col·laboració amb l'ajuntament on es troba emplaçada l'àrea.

b) El procediment per a la constitució i l'extinció de l'àrea de promoció econòmica urbana, la durada, les

CVE-DOGC-A-17213109-2017

funcions, el contingut del pla estratègic corresponent, i també l'organització i el funcionament.

2. El Govern ha d'aprovar les disposicions i adoptar les mesures que calguin perquè les àrees de promoció econòmica urbana disposin de mitjans de finançament específic per a poder portar a terme llurs plans estratègics.

Quarta. Programa de foment de la contractació per a la conciliació horària

El Govern ha d'elaborar, per mitjà d'un decret, un programa de mesures de foment de la contractació amb la finalitat d'incentivar mesures que garanteixin una millor conciliació horària en el sector del comerç, dirigit a les microempreses, a les petites i mitjanes empreses i als autònoms.

Cinquena. Competències

Aquesta llei es promulga d'acord amb les competències exclusives en matèria de comerç interior, fires i artesanía que estableixen els articles 121 i 139.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Sisena. Desplegament

1. S'autoritza el Govern perquè aprovi les disposicions necessàries per a aplicar aquesta llei.
2. S'autoritza el conseller del departament competent en matèria de comerç perquè específicament aprovi les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar el que estableixen els articles 8.4, 36.2.c, 37.1.o i 46.2 i 3.
3. El Govern, en el marc del desplegament reglamentari de la llei, ha d'aprovar una normativa específica per a les plataformes de venda per Internet que formen part de l'anomenada *economia col·laborativa* i que conjuguen la venda esporàdica per part de particulars amb la venda professionalitzada, i una normativa específica per a les plataformes de venda per Internet que inclouen el format de subhasta i que combinen l'activitat esporàdica per part de particulars amb la participació d'establiments comercials i professionals del sector.

Setena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 1 d'agost de 2017

Carles Puigdemont i Casamajó

President de la Generalitat de Catalunya

Santiago Vila i Vicente

Conseller d'Empresa i Coneixement

(17.213.109)